

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN
Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Patrouilles der Verbondenen rukten Seoel en Intsjon binnen

400.000 doden en gewonde Koreaanse burgers

Tokio — Eenheden van de groep Scott der Verbonden Legers zijn de havenplaats Intsjon binnengetrokken.

Amerikaanse infanterie-patrouilles, gevolgd door Britse en Amerikaanse tanks, zijn Jongdongpo, een industriële voorstad van Seoel ten Zuiden van de Han zonder tegenstand binnengerukt. Het centrum van Seoel ligt onder bereik van het tankgeschut. De Noordelijke achterhoede heeft de verdedigingsstellingen ten Zuiden van Seoel prijs gegeven. De Noordelijke tegenstand in het Westen is snel verminderd, doch in de centrale sector woeden zware gevechten. In de corridor Hoengson-Hongtsjon blijven de Amerikanen en de Zuid-Koreanen langzaam oprukken, echter onder toenemende tegenstand.

Het achtste leger deelt mede, dat een ZuidKoreaanse patrouille Seoel is binnengerukt. Kimpo, het vliegveld van Seoel ten Westen van de stad, is thans door de verbondenen bezet. De voornaamste weg tussen Seoel en Intsjon is door de verbondenen afgesneden.

Volgens de geallieerde inlichtingendienst is de hoofdmacht van de Chinezen uit het gebied 16 km. ten Oosten van Angnangni reeds op 2 Februari teruggetrokken. De achterhoede had het gebied drie dagen geleden verlaten.

Ten Noord-Westen en ten Noord-Oosten van Intsjon hebben de Noordelijken zich op hoog terrein goed ingegraven en zij geven zwaar machinegeweer- en mortiervuur. De Griekse troepen zijn tot de terugtocht gedwongen.

Burgerslachtoffers.

De Zuidkoreaanse regering heeft medegedeeld, dat Zuid-Korea in de eerste zeven maanden van de strijd meer dan 400.000 doden en gewonden onder de burgerbevolking heeft verloren.

Hoopvoller gestemd.

Washington — „Ik ben veel hoopvoller gestemd ten aanzien van de toestand in het Verre Oosten dan toen ik verleden maand uit Nieuw-Zeeland vertrok", zo verklaarde de Nieuw-Zeelandse premier Holland Vrijdag te Washington.

New York — Maria Jeritza, de Weense sopraan zal op 22 Februari naar de Metropolitan Opera terugkeren om daar in de „Fledermaus" de rol van Rosalinde te zingen.

TREINRAMP. — Tussen New York en het kruispunt Bayhead bij Woodbridge (New Yersey) is een overvolle trein in volle vaart van een noodbrug gestort. volgens de laatste gegevens zijn 81 personen gedood en 500 gewond.
Deze foto, die radiografisch van New York naar Londen werd geseind en telegrafisch van Londen naar Amsterdam werd geseind, toont, hoe reddingsploegen in de wrakstukken naar slachtoffers zoeken.

Frankrijk wil één begroting en één uniform voor het Europese leger

Parijs — Naar Reuter te Parijs verneemt, zal de Franse delegatie op de te Parijs te houden conferentie over een Europees leger voorstellen, dat een Europees leger één enkele begroting zal hebben, dat de soldaten dezelfde uniform zullen dragen en een gelijke opleiding zullen genieten.

De basiseenheid zou één brigade van 4000 tot 6000 man van dezelfde nationaliteit zijn. Een divisie zou dan bestaan uit verschillende nationaliteit. Het algemene bevel zou bij een Europees militair bureau berusten, aan welks hoofd een Franse generaal zou staan, die op zijn beurt ondergeschikt zou zijn aan generaal Eisenhower. Naar uit gewoonlijk betrouwbare bron verluidt, zijn België en Italië dit plan gunstig gezind. Men is ook van mening, dat de Amerikanen het plan van practische aard achten en de beste wijze om Duitse eenheden in een Europees leger op te nemen.

Tsjechoslowakije protesteert tegen nieuwe schendingen door Amerikaanse vliegtuigen

Praag — De Tsjechoslowaakse regering heeft Vrijdagavond verklaard, dat twee Amerikaanse straalvliegtuigen Donderdagmiddag boven een vliegveld nabij Praag hebben gevlogen. In een nota aan de Amerikaanse ambassade wordt gezegd, dat twee straalvliegtuigen met „Amerikaanse kentekenen" Donderdagmiddag Tsjechoslowaaks gebied zijn binnengevlogen.

„Gisteren om 16.00 uur werden ze boven het vliegveld van Letnany bij Praag waargenomen en zij keerden om 16.05 uur over het vliegveld terug". Op 5 Februari schonden vier vliegtuigen van het type Dakota tussen 11 en 12 uur het Tsjechoslowaakse luchtruim verscheidene malen in Zuid-West-Bohemen, aldus de nota.

„Het feit, dat de vliegtuigen zo diep Tsjechoslowaaks gebied binnenvlogen, sluit de mogelijkheid uit, dat deze penetraties toevallig zijn. Zij zijn daarom niet alleen een schending van de souvereine rechten der Tsjechoslowaakse republiek, maar tevens een werkelijke provocatie."

Het feit, dat zich nieuwe grensschendingen hebben voorgedaan, bewijst duidelijk de onbetrouwbaarheid van de beweringen der Amerikaanse ambassade (in de nota van 7 Februari), waarin de voortdurende schendingen worden tegengesproken, aldus de nota. De nota besluit: „Het Tsjechoslowaakse ministerie van buitenlandse zaken protesteert zeer krachtig tegen deze nieuwe schendingen van het Tsjechoslowaakse grondgebied en waarschuwt de ambassade met klem, dat de volledige verantwoordelijkheid voor de schendingen, alsmede de gevolgen, die kunnen voortkomen uit de vluchten van Amerikaanse vliegtuigen, uitsluitend berusten bij de regering der Verenigde Staten."

Verscheidene personen melden, dat zij Woensdagmiddag in Praag het geluid van straalvliegtuigen hadden gehoord. Op een Westelijke ambassade werd om ongeveer 16.00 uur duidelijk het geluid van straalvliegtuigen gehoord en verscheidene personen gingen naar de ramen, echter te laat om de vliegtuigen nog te kunnen zien.

COMMUNISTISCHE KETTERS IN ITALIE......

Rome — Gemeld wordt, dat Pietro Secchia, de vice-voorzitter van de communistische partij in Italië, op weg naar Moskou is om aan de partijvoorzitter Palmiro Togliatti rapport uit te brengen over de zich uitbreidende rebellie in de partij onder leiding van de Kamer-leden Chucchi en Magnani. Secchia wordt vergezeld door senator Colombi uit Bologna, het communistische bolwerk in de zogenaamde Rode gordel, waar Chuchhi en Magnani hun actie voeren. Togliatti is sinds 17 December te Moskou voor herstel na een hersenoperatie.

EN OOST DUITSLAND.

Berlijn — De Oost-Duitse premier Grotewohl heeft Vrijdagavond in een toespraak tot de staatscontrolecommissie medegedeeld, dat de staatscontrole in alle fasen van het politieke, economische en culturele leven in Oost-Duitsland zal worden verscherpt, „opdat de anti-communistische saboteurs kunnen worden opgespoord."

VLUCHTEN VOOR RODE STORM.

Berlijn — Meer dan één derde van de gehele bevolking van West-Staaken, het Westberlijnse gebied, dat onlangs door de Oostberlijnse autoriteiten is overgenomen, heeft reeds om asyl in de Westelijke sectoren verzocht, zo wordt medegedeeld. Volgens een woordvoerder van de Westberlijnse autoriteiten gaat het merendeel der kinderen van West-Staaken thans in West-Berlijn op school.

Recht tot het hart

— Wijsheid betekent: Te weten wat men moet gaan doen. Bekwaamheid is: te weten hoe men het moet doen.

ENGELSE INFLUENZA-SLACHTOFFERS.

Londen — Van officiële zijde is medegedeeld, dat in de afgelopen week 1269 personen aan de influenza zijn overleden. Hierdoor zijn in deze winter in Engeland en Wales tot nu toe 11.311 personen aan influenza en longontsteking overleden. In feit is het aantal slachtoffers groter, daar slechts rekening is gehouden met de sterftecijfers van 126 steden in Engeland en Wales.

TROLLEY VOOR ALGIERS

Parijs — Een enorme trolleybus, bestemd voor de stad Algiers, werd dezer dagen in Parijs gedemonstreerd. De bus, die meer dan 18 meter lang en 2½ meter breed is, kan 200 personen met een snelheid van 55 km. vervoeren. De proefritten zijn goed geslaagd.

Thans lawines in Oostenrijk

10.000 bewoners van buitenwereld afgesneden

Wenen — Tengevolge van hevige sneeuwval en lawines is het dal van de Lesach in West-Karinthië met zijn 10.000 bewoners reeds sinds twee weken van de buitenwereld afgesneden.

In vele plaatsen in West-Karinthië ligt de sneeuw tot de eerste verdieping der huizen. Boerderijen van één verdieping zijn geheel onder de sneeuw bedolven. In vele gevallen zijn de daken onder het gewicht van de sneeuwmassa's bezweken. Uit alle delen van West-Karinthië blijven berichten binnenkomen over nieuwe lawines. In vele plaatsen zijn huizen ontruimd en door de bewoners verlaten.

NA „LA PRENSA", „LA NACION".

Buenos Aires — De vakbond van krantenverkopers, die „La Prensa", het voornaamste dagblad van Argentinië, gedurende 14 dagen van de straten gehouden heeft, heeft een ander onafhankelijk dagblad „La Nación" met wraakneming gedreigd. Napoleón Sollez, de leider van de vakbond van krantenverkopers, heeft „La Nación" beschuldigd van eenzijdige verslaggeving van het geschil van de vakbond met „La Prensa". Hij zeide: „Indien „La Nación" een nieuwe martelaar wil worden voor de verouderde geschiedenis van het ontbreken van vrijheid van drukpers, dan hebben wij geen bezwaar om haar hierbij ter wille te zijn."

het nieuws van vandaag

Het zelfbestuur van de Nederlandse Antillen is met trompet-geschal van hooggestemde verklaringen begonnen. Dat is zo te doen gebruikelijk. Maar ofschoon de ussance hooggestemde verklaringen eist op historische momenten, wil dit nog niet zeggen, dat ze daarom per se hol klinkende vaten moeten zijn, die, als ze ergens mee gevuld zijn, niets anders bevatten dan een wil om show te maken, een bereidheid om de woorden te spreken, die door het moment geëist worden.

Integendeel hooggestemde verklaringen op historische ogenblikken uitgesproken moeten niet alleen, maar kunnen ook de uitdrukking zijn van hooggestemde idealen en van een hooggestemde wil, om idealen te verwerkelijken.

De vraag is maar wat de hooggestemde verklaringen, die op ons historisch ogenblik, op de dag der autonomie-verklaring gesproken werden, waard waren. Wij hoorden daarin o.a. hoe Dr. d.C. Gomez zei, „de Interimregeling biedt de gelegenheid tot samenwerking om iets groots tot stand te brengen".

Dat grote, hier slechts vagelijk aangeduid, betekent in de naaste toekomst op de eerste plaats zeker de uitbouw van de Antillen „Nieuwe Stijl". Het betekent de uitwerking van de organieke wetten, die de grondslag van deze zelfstandige gemeenschap zullen vormen. Het betekent de enorme taak van de uitvoering der Eilanden-regeling, met welke uitvoering het welzijn van onze eilanden op leven en dood verbonden is.

Dat is inderdaad „iets groots". Dat is een Nationale taak van de eerste orde, omdat de jonge Natie er mee gemoeid is; niet slechts die van vandaag, maar zelfs die tot in de verre toekomst. Daar is dan ook de samenwerking van allen voor nodig, samenwerking met uitsluiting — al was het dan maar voor deze ene keer — van alle onderlinge verdeeldheid.

Hooggestemd is deze oproep tot samenwerking door

woorden en daden

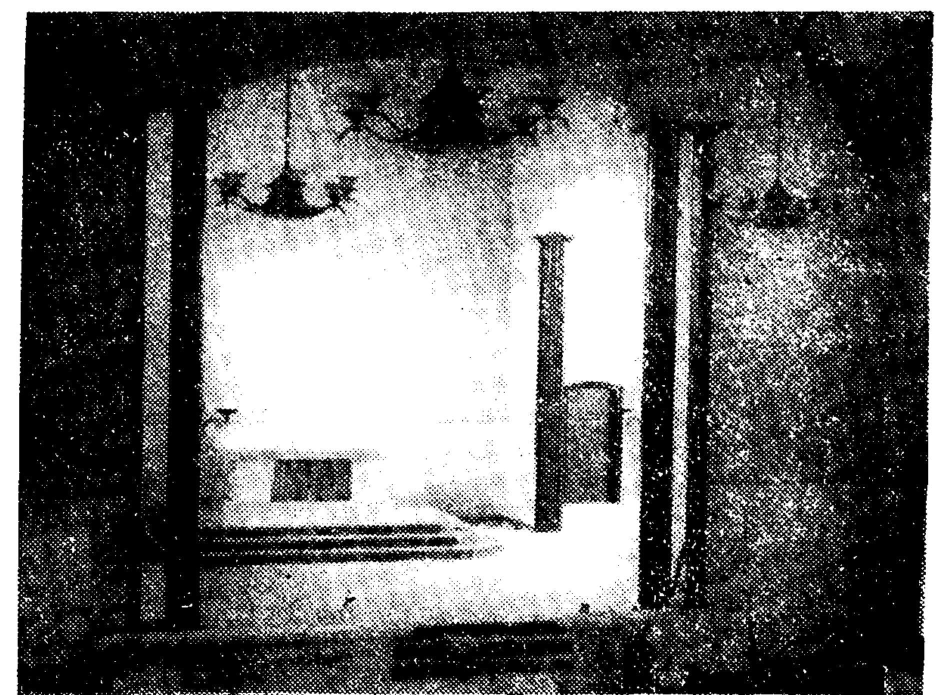
de leider van de N.V.P. dus zeker. Zaak is maar te achterhalen, wat die woorden waard zijn. Of zij wel meer dan woorden zijn.

Men zegt, dat de Partij, waar deze oproeper tot samenwerking toe behoort, op propaganda vergaderingen die samenwerking, aldus verstaat: Wij hebben gewonnen en daarom moet de D.P. samenwerken met ons, niet wij met hen, wat ongetwijfeld een zeer totalitaire definitie van samenwerken is.

Maar wij moeten niet teveel gewicht hechten aan verklaringen op propaganda-vergaderingen. Veel beter doen wij er aan in verband met deze oproep tot samenwerking te letten op de daden.

Binnenkort zal er een Regeringsraad gevormd moeten worden: een college, waarin de samenwerking om iets groots te bereiken, zijn meest concrete uitdrukking zal vinden. Dit is de instantie, die door samenwerking van allen ter verrichting van een nationale taak, een nationaal karakter moet en kan hebben.

Wij zijn zeer benieuwd naar de idealistische stemming, naar de belangeloze wil, die in de dagen van de formatie van deze raad aan de dag zal treden. De daden zullen de proef op de som zijn, dat de woorden van Woensdagavond j.l. geen hol klinkende vaten waren.

Een Godshuis Gode waardig.

De nieuwe kapel van het St. Martinus-gesticht.

„Ik heb besloten voor de Naam van Jahweh, mijn God, een tempel te bouwen, zoals Jahweh aan mijn vader David gezegd heeft: Uw zoon, die Ik in uw plaats op uw troon zal zetten, zal een tempel bouwen voor mijn Naam." (I Kon 5.5).

Deze woorden van Koning Salomon komen in de herinnering van degene, die de kapel aan het Sint-Martinusgesticht zijn voltooiing ziet naderen. En dit om meer dan één reden.

Het is immers wel bekend, dat David ofschoon hij de tempel des Heren niet bouwen mocht „wegens de oorlogen, waarmee men hem van alle kanten belaagde" (I Kon 5.3), toch heel zijn leven gespaard heeft, om door de schat aan goud en zilver, die hij verzamelde, de toekomstige tempel in rijkdom en pracht tot een verblijfplaats te maken, die de Koning der Koningen waardig zou zijn.

Het nieuwe Godshuis dat de Zusters van Roozendaal op het ogenblik voor hun Koning voltooien, heeft een gelijke langdurige periode van voorbereiding gekend. Lang werd er gespaard, vaak werd er, om vele redenen, die oorlog met elkander voerden, uitgesteld, totdat eindelijk Zondag 7 Februari a.s. de dag gekomen zal zijn, dat de Kapel kan worden ingewijd en de Zuster met Salomon kunnen zeggen:

**„Zo kon ik het wagen U een tempel te bouwen,
een huis, waarin Gij eeuwig zult wonen."**

De andere reden, waarom dit Godshuis aan de tempel van David en Salomon herinnert, is dat de bouwers met dezelfde geest en hetzelfde verlangen als die grote Koningin vervuld waren. Een Godshuis moesten zij bouwen en een huis God waardig zou het zijn. En — dit moge tot voldoening van allen, die zoveel inspanningen aan de voltooiing en van offerden, gezegd worden — een huis God waardig is het geworden.

Ofschoon het gebouw slechts twee verdiepingen heeft (beneden zijn eetzalen voor de schoolkinderen) domineert het gebouw met zijn Odeon torentje en smeedkoperen kruis het gehele complex.

De woorden van Christus, die voor Jerusalem verdrietig van mislukking waren, zijn hier bewaarheid. Hier heeft Hij de huizen en allen, die er inwonen, zoals een hen zijn kuikens, verzameld onder zijn vleugelen.

Als de ziele luistert....

„De mens leeft niet van brood".

Vasten. Welk een exotisch woord in deze contereien. Dat moet wel zijn omdat het zo vreemd is aan de hier heersende geest. Zo diametraal daaraan tegenover gesteld. Omdat er in ons „gewone" leven weinig of niets is dat ook maar in de verste verte verwantschap bezit met alles wat door het woord „Vasten" wordt uitgedrukt.

Bij velen wordt een vage herinnering uit het onderbewustzijn opgeroepen, wanneer zij stoten op dit woord. Een herinnering, die even snel vervluchtigt, als ze is opgekomen. Anderen, die er zich lang genoeg op bezinnen, om de stem van het beter ik te doen ontwaken, om het gevoel van zekere, lang verwaarloosde verplichtingen te wekken, smoren die stem haast voor hij nog kans tot spreken kreeg. Weer anderen herkennen het woord en ze lachen.

Er schuilt wat overmoed in die lach. Het bewustzijn van de lacher, dat hij daar boven staat. Dat komt omdat hij zich boven het complex van dingen, waarvan „Vasten" er een is als boven „onzin" verheven voelt.

Of hij inderdaad boven onzin verheven is? Wellicht is er veel in zijn leven, dat een volmondige bevestiging van deze vraag belet. En wat deze twijfel nog het meest schijnt te rechtvaardigen, is het feit dat hij Vasten als „onzin" beschouwt. Zeker is het „onzin" in vergelijking met de dingen, die hij „zinvol" noemt, maar daarmee houden zijn argumenten ook op.

Want hautaine lachers ten spijt: wat is zinvoller dan vasten? Nog afgezien van alle intrinsieke argumenten: is het feit dat de mensheid sinds onheugelijke tijden tot aan het tijdstip, waar op zij haar diepste menselijkheid in het gelijkschakelend colbertje begroef, immer de noodzaak van het vasten gevoeld heeft, geen bewijs, dat de kwalificatie „onzin", meer het colbertje dan de humaniteit tot norm heeft?

Wat is er zinvoller dan vasten?

Wat is er zinvoller dan de uitspraak, dat „de mens niet leeft van brood alleen?" Wie hierover glimlacht, glimlacht niet als een wijze, maar lacht als een dwaas. Want wie hierover glimlacht, noemt zijn eigen wezen onzin en miskent de antithese tussen stof en geest, een antithese, die zonder vasten uiteindelijk niet tot verzoening te brengen is.

De mens die om het „vasten" lacht, lacht om het beste in zich zelf. En hij lacht om de „onzin" ervan. Als hij slechts eens begreep hoe uitzinnig zijn lachen is!

„De mens leeft niet van brood alleen".

Maar als dit zo is wat moet er worden van ons duizenden, die deze maatschappij vormen en die lachers of niet, als maar trachten te leven van brood alleen? Als dezulken van brood alleen niet leven kunnen, leven ze dan wel? Of zijn het allemaal dode elementen die langs ons rijden in hun Cadillac van het ene feest naar het andere. Of zijn ook wij zelf levende lijken, wij die ongemerkt „vasten" zulk een exotisch woord zijn gaan vinden?

Onderzoeken wij ons leven en oordelen wij, of wij dit wel leven kunnen noemen in de zin, waarin de diepte van het menselijk wezen dit mogelijk maakt. En komen wij tot de conclusie dat wij met Johannes van ons zelf moeten zeggen: „Ge hebt de schijn, dat ge leeft, maar in werkelijkheid zijt ge dood", laten wij dan in deze 40 dagen ons eens actief herinneren Christus' woord:

„De mens leeft niet van brood alleen".

Vooral wanneer men over de brug naar de Otrabanda-zijde toeloopt, toont het gebouw zijn imponerende afmetingen ten volle, waarlijk een berg des gebeds, die de lijn der heuvelen op de verre achtergrond doorsnijdt.

Het interieur van dit bedehuis is inderdaad Gode waardig. Architect ir C. M. Bakker heeft er een ruimte van gemaakt, die door de eenvoud en soberheid van zijn begrenzingen zowel waardigheid als rust aan het inwendige verleend.

De zijwanden van het eerder brede schip rijzen hoog op om elkander te zoeken met een plat gewelf, dat, wat de curve betreft, als een mandeboog te kwalificeren is.

Deze gestrekte curve vinden we overal terug: in de bovenuitsnijding van de triomfboog, die het priesterkoor afsluit en in de bogen der ramen. De hoge plaatsing van de laatsten en de grootte van hun oppervlakte verzekert veel en hoog licht, wat aan de rijzigheid, het bevrijdend gevoel dat deze ruimte geeft, zeer ten goede komt.

Aan de Oostzijde van het Priesterkoor, sluit de koorkapel der Zusters aan, terwijl aan de Westzijde de doorgang is naar de achter het altaar gelegen Sacristie. Deze westelijke muur van het priesterkoor vinden wij de minst geslaagde. De vele en enorme doorbrekingen voor vensters en deuren hebben het vlak te deerlijk gehavend.

Ook de afwerking van het interieur is onder de kundige toegewijde uitvoering van aannemer Domenico Tassan uitstekend geslaagd. De mahoniehouten bekleding van de zuilen, die de triomfboog stutten, zijn een zwaar accent dat het zwaartepunt van de kapel naar voren verplaatst en tevens een lijst om het priesterkoor legt.

De wandbekleding is van grijswit marmer met grijs-groene zoom voor plint en dekbies. Wij zouden een wat zwaardere tint voor de muurbekleding geprefereerd hebben, b.v. het geel dat de vloer van het priesterkoor bedekt. Vooral achter het altaar, dat nu dezelfde tint heeft als de lambrizering, zou het voordeel hiervan evident geweest zijn.

Altaar en communiebank zijn intussen zeer fraai van tekening. Het eerste is nog niet voltooid omdat het bijbehorend koperwerk nog niet geheel is gearriveerd. Maar in zijn brede, lage maten heeft de tombe met het altaarblad een monumentaliteit, die door de witte tint van het marmer toch licht en mild blijft.

Eikenhouten banken, die in 4 rijen geplaatst zijn completeren het geheel.

Dit is dan de lang verwachte, de met eindeloze zorg gebouwde kapel van het St. Martinusgesticht. Een gebouw, dat, voor zover het aan povere mensenkrachten gegeven is, aan zijn goddelijke Gast de eer geeft, die Hem toekomt. Een gebouw ook, dat een culturele aanwinst is voor het aan cultuur nog steeds niet al te rijkbedeelde Curaçao.

NEW YORKS POLITIE BEREID ZICH VOOR.... — In het kader van het Burgerlijk-verdedigings Programma wordt aan ruim drie duizend New Yorkse politieagenten onderricht gegeven betreffende het onderzoek naar radioactiviteit tengevolge van atoombomexplosies.

Twee politieagenten wordt de werking verklaard van een apparaat dat bij de opsporing van radio-actieve stralen wordt gebruikt.

CURACAO

VIJF TOERISTEN SCHEPEN.

Vandaag zullen de vijf navolgende toeristenschepen in de Curaçaosche havens aanwezig zijn: het zijn de „Empress of Scotland", de „Del Mar", de „Augiro", een Italiaans schip dat hier voor het eerst komt, de „Tangitti" en de „Timaroa", op Donderdag 15 Februari a.s. komt de „Nieuw Amsterdam". Het is een goede toeristenweek.

FATUM NAM AFSCHEID VAN J. V.D. VELDEN.

Gisteravond nam de heer J. v.d. Velden afscheid van het personeel van de Fatum. Het is een druk afscheid geworden, want het gehele personeel, van hoog tot laag, was aanwezig om in gezellige kout en stemming de heer v.d. Velden de hand te drukken. En bij handjes drukken alleen is het niet gebleven, er werden woorden van waardering gericht aan het adres van de scheidende directeur, H. van Nieuwkerk liet zijn woorden vergezeld gaan van een schilderij van Ligtelijn, voorstellend een Antilliaans landschap, ook spraken nog enkele andere Fatummannen, waarna de heer v.d. Velden in een kort maar kernachtig toespraakje de aanwezigen hartelijk dank bracht voor de attentie hem bewezen en ook voor de vriendelijke woorden, die gesproken werden. Hij deelde mede, dat het Hoofdkantoor besloten had hem in het Westelijk Werelddeel te houden. Het werd een gezellige avond, die tot laat in de nacht voortduurde.

VOOR SEMI-ARTS GESLAAGD.

Onze stadgenoot, de heer Tharcisio A. J. Kroon slaagde aan de Rijksuniversiteit in Utrecht voor semi-arts. Hij zal tot eind 1951 zich verder in de practijk bekwamen. Wij wensen Tharcisio, alsmede zijn ouders, van harte geluk met dit succes.

SOCIOLOGISCHE OPDRACHT VOOR DE ANTILLEN

Utrecht. — De heer G. J. Kruyer uit Amsterdam is gisteren aan de Rijksuniversiteit te Utrecht gepromoveerd tot doctor in de letteren en wijsbegeerte op een proefschrift, getiteld „Sociale desorganisatie" (Amsterdam tijdens de hongerwinter). De heer Kruyer heeft reeds belangrijke wetenschappelijke arbeid in Suriname verricht en zal binnenkort op de Nederlandse Antillen een opdracht op sociologisch gebied gaan vervullen.

DE EIGENAAR WAS THUIS.

Vannacht om één uur werd er ingebroken in de winkel „El Porvenir" van de heer W. C. Everts in de Klipstraat.

Met een steen werd de ruit van de deur ingeslagen, waarna de dieven zich veiligheidshalve verwijderden, om spoedig daarna terug te keren en de deur van binnen te openen.

„Er is niemand" zei de ene dief tot de andere, maar ze hadden buiten de waard gerekend, want de eigenaar was toevallig wel in zijn winkel.

Deze begon te roepen: dief! dief! en de dieven — naar gissing twee of drie — kozen het hazenpad. Naar de winkelier ons meedeelde, was het een geluk voor hen, dat hij niets anders gebruiken kon dan zijn mond, want hij had zijn revolver niet bij zich.

Een der onverlaten was een donker bruine jongeman, niet dik, in wit overhemd en met een nieuwe grijze hoed.

De politie, die de steen en enkele stukken glas meenam, heeft het onderzoek in handen.

BUBALI NAAR CURACAO

Met het vliegtuig, dat hedenmiddag de Curaçaose voetballers naar Aruba brengt, komt op de terugreis de Arubaanse sportvereniging Bubali mee, die de gast zal zijn van „Uniao Portugues."

Hedenmiddag 4.15 uur vindt in het Rifstadion een wedstrijd plaats tegen Vesta en morgenmiddag op hetzelfde tijdstip spelen de Arubanen in het stadion Suffisant tegen de Uniao Portugues. De toegang is vrij.

DE SPELEN IN PANAMA.

Wel eens gehoord van de poliomelitis? Welnu, het is een soort ziekte en het hoodt verband ook met de Panamese Spelen. Van een presidentiele beslissing zou het afhangen of genoemde ziekte dit tournooi zou laten vervallen of niet. Aangezien de presidentiele beslissing gunstig luidde, gaat het tournooi dus wel door.

Maar nu zijn de andere landen wat kop schuw geworden. De CVB hield contact met het organiserend comité en verwachtte antwoord vóór Zondag 4 Februari. Dit antwoord kwam niet, zodat de CVB op autonomiedag vier telegrammen verzond en wel naar Honduras, El Salvador, Guatemala en Costa Rica.

Honduras antwoordde, dat het niet zeker was, dat het zou deelnemen, *Guatemala* doet mede, *El Salvador* en *Costa Rica* hebben nog niet geantwoord.

De CVB stelt zich op het standpunt, dat *indien* drie landen zullen deelnemen van de groep bovengenoemde deelnemers, de Ned. Antillen óók zullen deelnemen.

Gisteren werd een brief ontvangen uit Panama, waarin te lezen was, dat Nicaragua ook zou deelnemen.

Het wachten is dus op antwoord. Er zal een extra KLM plane worden gecharterd en in afwijking van eerder gekoesterde plannen, gaan er 27 mensen mede, nl. 2 spelers, drie officials, en trainer en masseur. Hiermede is het vliegtuig volgeboekt, andere personen gaan dus niet mee.

SIMADAN IS ER.

Het blad „Simadan" is van de persen gegllpt en verkrijgbaar gesteld in de plaatselijke boekhandel.

IN HET KORT.

° De temperaturen waren 24.5° en 28.5° C; de max. temperatuur 76.1° F en 83.3° F. ° Voorts was er een lichte aanrijding. ° H. had zijn auto op het Brionplein geparkeerd. Een jongen heeft een wielplaat weten te ontvreemden. Hij ging aan de haal. ° Op Parera waren twee stieren losgebroken, de politie verscheen, doch de stieren verveelden zich stierlijk en verdwenen in de richting van de Statenkoraal. Als U soms twee stieren tegenkomt ......

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Clio van Bonaire naar Bonaire, *Friesland* van Baltimore, *Zulia* van P. Cabello naar Las Piedras, *Bretagne* van New York naar P. Cabello, *Trujillo* van Las Piedras naar Coro, *Sunny Girl* naar La Guaira, *Margareth Bakke* van Antwerpen en *Tricapo* naar Londen.

BASEBALL.

Zondagmorgen om 10.30 uur wordt in het Rifstadion de baseballwedstrijd Lucky Strike — Pepsi Cola gespeeld.

KIJK GOED UIT ALVORENS DE STRAAT OVER TE STEKEN.

Gistermorgen stak op Salinja, even voorbij de St. Tharcisius school de 7-jarige J.G.M. de straat over. Hij kwam van achter een stilstaande autobus vandaan en lette daarbij niet op het feit, dat er een pick-up kwam aangereden in de richting Caracasbaaiweg. De chauffeur had de tegenwoordigheid van geest sterk te remmen en een weinig uit te wijken, zodat de jongen met een gebroken rechter onderbeen er nog goed van afkwam. Het onvoorzichtig jongentje werd naar het ziekenhuis getransporteerd en maakt het best.

HOE CURACAO LAS.

In Januari werden totaal 5035 boeken uitgeleend. Hiervan waren 2899 Ned. Romans, 460 Engelse, 19 Spaanse, 17 Franse en 9 Duitse Romans. Totaal dus 3404 Romans. Kinderboeken kregen 1158 afnemers, tegen 473 studie boeken.

DE KERKDIENSTEN IN DE KERK VAN GROOT KWARTIER

De Kerkdiensten in de Kerk op Groot Kwartier (O.L. Vrouw van de Berg Carmel) zijn in de vastentijd als volgt:

H. H. Missen op Zondag, 5, 7 en 8.30 uur (gezongen), op werkdagen om 6.30 en 7 uur. Voorts iedere Zondag om 7 uur des avonds een oefening van de H. Kruisweg, iedere Maandagavond om half acht zal Z. E. Pastoor Th. Bartel in het Nederlands de Lijdensmeditatie houden.

Gelegenheid tot biechten is er van 6 tot 8 uur des ochtends en 's avonds van 6 tot 8 uur, 's halve Zondag, op Zaterdag van 6 tot 8 uur v.m. en van 3.30 tot 8 uur 's avonds.

Catechismus voor kinderen, die niet de R.K. scholen bezoeken, elke Woensdagmiddag om 4.30 uur in de Zusterschool van Groot Kwartier.

Wij nodigen de gelovigen allen uit zo veel mogelijk aan deze kerkelijke oefeningen deel te nemen.

FILM

West-End biedt aan dit weekend „Devil's Doorway" met in de hoofdrol Robert Taylor (Lance Poole) als het volbloed Indiaanse opperhoofd, bijgestaan door Paula Raymond als de „advocatesse".

Van deze film kan gezegd worden, dat het van het gewone genre Indianen story is, waarbij het gaat om het bestaan van een Indiaans dorp en de strijd tussen de roodhuiden en blanken. U kunt Lance Poole bewonderen als opperhoofd met zijn fors spel en de wil om zich niet zo maar gewonnen te geven aan de U.S. Cavalerie, waarmee hij en zijn mannetjes in een bloedige gevecht gewikkeld raakten. Totdat hij eindelijk als laatste man door een schot geraakt wordt en moe en uitgeput zich overgeeft.

Het verhaal speelt zich af in de woeste hoge landen van Zuid-Westelijk Amerika. Hoewel het geen bijzondere emotionele en een film is, ervaring in constructie, is het toch waard om de ogen voor anderhalf uur op het doek te vestigen.

In *CINELANDIA* speelt ook al een film van pijlen-schietende Indianen en het draagt overigens de wel plastische titel van „Broken Arrow". Commentaar overbodig, romantiek, liefde, hartstocht en dergelijke Hollywoodse ingrediënten meer, moeten er voor zorgen, dat de toeschouwer tot aan het eind van het verhaal in spanning blijft. En dat doet hij ook.

Van een ander genre — het heet zelfs psychologisch te zijn — is de film „My foolish heart", welke in *ROXY* draait en het bekende thema laat zien van de vrouw die trouwt op een moment, waarop zij tot een minder prettige conclusie komt. Er werd waarempel nog een oplossing voor gevonden ook, zij het dan met het ontbreken van het gebruikelijke happy-ending.

Een film, die wij niet onverdeeld kunnen aanraden. Een grote mate van reserve dient zeker in acht te worden genomen.

Beroepsrecht slechts als "ultimum remedium"

Laten we de koppen bij elkaar steken

Zoals reeds eerder gezegd ben ik voor beroepsrecht, waaronder ik wil verstaan het recht van een minderheid bij een onpartijdige instantie in appèl te gaan tegen een besluit van het wetgevend lichaam, dat kennelijk in belangrijke mate indruist tegen het algemeen belang van de bepaalde minderheid, aldus mr I. C. Debrot in de voorlaatste Statenvergadering.

Reeds in mijn verschillende minderheidsnota's heb ik met klem gewezen op de onontbeerlijkheid van dit beroepsrecht — ik wil niet met herhalingen vervelen, — maar volsta met te verwijzen naar mijn notas dd. 13 Oct. 1949 op de ontwerpen Interimregeling.

Ik geloof dat deze nota's aan duidelijkheid niets te wensen overlaten. Mijn actie voor beroepsrecht is niet voortgesproten uit wantrouwen tegen welk eiland dan ook. Mijn streven is gegrond in het onvervreemdbaar recht van de minderheden, zich zoveel mogelijk zekerheid te scheppen, het is een onderdeel van het politieke „struggle for life".

Ultimum remedium

Ik ben dus voor beroepsrecht, maar als „ultimum remedium", als het allerlaatste waartoe men zijn toevlucht mag nemen een middel dat slechts ter sprake mag komen als al het andere tevergeefs is geprobeerd, terwijl kennelijk het belang van een minderheid met de voeten getreden wordt, hetgeen ook in wezen verkrachting is van het belang van het algemeen.

Ik stond en ik sta steeds op het standpunt dat wij naar een volledige autonomie moeten streven, maar het is ook mijn vaste overtuiging dat dit heilig recht van zelf doen nooit mag verworden tot het recht om zichzelf als geheel, of als deel, de das om te doen....

Er kunnen gebeurtenissen plaats hebben die ertoe zouden kunnen leiden de autonomie tegen zichzelf te verdedigen.... hetgeen aan de autonomie zelf niets afdoet....

Het is mij niet duidelijk hoe men zich op het standpunt zou kunnen stellen dat beroepsrecht **persé** uit den boze is omdat men het een inbreuk acht op de autonomie.

Immers, ik kan niet aannemen dat de aanhangers van deze opvatting consequent doordenken of dat zij liever zien dat het land ten ondergaat, als de autonomie maar formeel onaangetast blijft: „fiat autonomia, pereant Antillae" zou men dan met een variant op een bekend gezegde kunnen zeggen.

Deze vergeten onwillekeurig, dat de autonomie niet bestaat terwille van de autonomie zelf, maar ter wille van het geluk van het geheel en van de delen, autonomie is op zich geen doel, maar een middel om de Antillen gelukkig en welvarend te maken.

Art. 100

Wij hebben art. 100 van de Landsregeling. Dit houdt m.i. de mogelijkheid in, onder gegeven omstandigheden, nader bij K.B. te regelen, in beroep te gaan bij een aan te wijzen instantie.

Met dit artikel kan men dus „indien de belangen der eilandgebieden" dit zouden blijken te vorderen" kunnen verzoeken de vaststelling van een goedgekeurde landsverordening aan de sanctie van een aan te wijzen instantie te onderwerpen.

Dan stel ik nu de vraag: „vorderen de belangen der eilandgebieden dit onder de huidige omstandigheden?

M.i. de belangen van Curaçao of Bonaire niet.

En de belangen van Aruba? Indien de Arubanen dit menen, dan hebben zij de Staten niet nodig om de instantie als in dit art. 100 bedoeld aan te wijzen.

Er staat „desverzocht", zonder een bepaald orgaan te wijzen die zou kunnen verzoeken, de 8 Arubaanse leden kunnen dit op eigen verantwoording doen en hebben ons niet nodig.

Inopportuun

Wil men echter op dit ogenblik, nu de Interimregeling in haar geheel in werking treedt, aan de Ned. Regering de suggestie doen om art. 100 te wijzigen, dan acht ik dit kansloos en inopportuun, terwijl de hele zaak naar alle waarschijnlijkheid toch bij de vaststelling van de definitieve Rechtsorde op het programma verschijnt.

Ik verklap geen geheim door te herhalen hetgeen de Regering reeds gezegd heeft, nl. dat tussentijdse wijziging in de landsregeling en interim-regeling uitgesloten is.

Wat wij moeten doen is de koppen bij elkaar steken, ons grondig in commissie beraden ter voorbereiding van de R.T.C.

Laten wij ons standpunt bepalen ook t.a.v. Aruba en diens specifieke wensen. Ik geloof dat dan de opzet der echte Arubanen de meeste kans van slagen heeft.

Op de RTC

Het beroep zou kunnen uitgaan van de eilandraad krachtens beslissing genomen met gequalificeerde meerderheid, via de gouverneur als Rijksorgaan, terwijl de Staten met een gequalificeerde meerderheid de werking van de beslissing waartegen beroep is aangetekend in afwachting van de beslissing des Konings, kunnen schorsen.

In beroep mag alleen gegaan worden indien de belangen van het betrokken eilandgebied in vergelijking met de belangen van het geheel, aanmerkelijk wordt geschaad.

Ik geloof dat in deze zin bekeken wij de garantie tegen misbruik hebben en dat wij in beroep kunnen gaan bij een instantie, die in de nieuwe Rechtsorde, formeel en feitelijk ook onze eigen instantie is....

Maar zover zijn wij nog niet en daarom nogmaals laten wij ons liever beraden op de RTC.

Kamer v. Koophandel analyseert:

Kleine industrieen hebben geen kansen.

Het jaar 1950 was bij de C.P.N. in de eerste helft onvoldoende bezet met orders, terwijl de tweede helft bevredigend genoemd kan worden, hetgeen zich in alle afdelingen van het bedrijf heeft getoond. De gevolgen van de devaluatie deden zich het gehele jaar door gevoelen.

In totaal worden door dit bedrijf in 1950 opdrachten uitgevoerd tot een bedrag van f. 3.801.500,— voor alle afdelingen tezamen.

Aan lonen en salarissen werd een bedrag uitbetaald van f. 2. 076.140,—.

De scheepsbouwafdeling kreeg eind 1950 de opdracht van het Gouvernement voor het bouwen van drie veerboten.

De betonsteenfabriek was het gehele jaar door voldoende met orders bezet.

In het K.W. Dok werden 82 schepen opgenomen, vertegenwoordigend 57.618 Br. Reg. ton.

Door de scheepsreparatie-afdeling werden 283 schepen gerepareerd, vertegenwoordigend 1. 890.569 Br. Reg. ton, van verschillende nationaliteiten.

Aan het eind van 1950 was het bedrijf behoorlijk van orders voorzien.

Ook in de Nederlandse Maatschappij voor Havenwerken heerste allerhande bedrijvigheid.

N.V. Ned. Mij voor havenwerken.

Het reeds voor de laatste oorlog op dit eiland gevestigd filiaalbedrijf van de Nederlandse Maatschappij voor Havenwerken heeft in het afgelopen jaar enige belangrijke waterbouwkundige werken in de Nederlandse Antillen uitgevoerd. Op de eilanden Curaçao en Aruba heeft zij zich ook op het gebied van de utiliteitsbouw bewogen.

De belangrijkste waterbouwkundige werken op Curaçao waren wel de constructie van kaden en pier van het nieuwe gouvernementshavenproject met de daarbij behorende baggerwerken, alsook de thans onder handen zijnde havenwerken voor de C.P.I.M.

Op Aruba werd behalve het werk aan de nieuwe haven van Oranjestad, ook grote opdrachten van de Lago Oil & Transport Co. Ltd. uitgevoerd, waaronder de bouw van twee grote vingerpieren en de vernieuwing van twee bestaande pieren. Voorts werd de havens van St. Nicolaas op een diepte van 37 voet gebracht en een aanlegkade van plus minus 350 M lengte gemaakt.

Zowel op Bonaire als op St. Maarten werd een nieuwe pier gebouwd.

In Venezuela werd vastere voet aan wal verkregen met diverse opdrachten.

Mijnbouw

De werkzaamheden konden op normale schaal worden voortgezet, terwijl er geen moeilijkheden met de verschepingen werden ondervonden.

In het afgelopen jaar werden in totaal 91.513 ton tegen 92.584 ton in 1949 phosphorzure kalk naar het buitenland grotendeels naar de U.S.A.) verscheept.

Aan kalksteen werd plaatselijk 23.079,25 M3 tegen 23.397 M3 in 1949 verkocht en aan kalk 3. 653.4 kg./ton tegen 3.203 ton.

Het aantal arbeiders bedroeg ultimo 1950: 319.

Zoutwinning

Evenals in het vorige verslagjaar was de zoutwinning er heel slecht aan toe, doordat de productie moeilijk een markt op de Engelse bezittingen kon vinden, hetgeen voornamelijk toe te schrijven is aan aldaar bestaande tariefmuren.

Visserij

Het pas begonnen visserij-bedrijf moest wegens omstandigheden worden opgeheven.

Koffiebranderij- en vermicellifabriek

Tengevolge van de ondervonden buitenlandse concurrentie en gestegen koffieprijzen waren de bedrijfsresultaten van een der koffiefabrieken niet zo bevredigend, terwijl de resultaten van een andere kofiefabriek tengevolge van vermelde redenen zo slecht waren dat de werkzaamheden voor het overgrootste gedeelte moesten worden stopgezet.

Limonade- en ijsfabrieken.

De bedrijfsresultaten van de limonade- en ijsfabrieken waren minder gunstig dan in het jaar 1949, hetgeen vermoedelijk toe te schrijven is aan het feit dat er meerdere fabrieken tegen zeer concurrerende prijzen bijgekomen zijn, tengevolge waarvan de omzet der bestaande fabrieken verdeeld werd. Voor wat de ijsfabrieken betreft moet worden opgemerkt, dat er in de omzet een terugloop valt te constateren. Een en ander wordt toegeschreven aan de vele ijskasten, die thans practisch door iedereen worden gebruikt.

Likeurstokerijen

Van de likeurstokerij van de N.V. Senior & Co. is in het afgelopen jaar de export naar het buitenland practisch nihil geweest. Er valt een terugloop hier te constateren als gevolg van de weinige toeristenschepen, welke Curaçao in het afgelopen jaar hebben aangedaan. Niettegenstaande dit vond de locale markt een betrekkelijk normale afzet, zodat de bedrijfsresultaten redelijk bevredigend waren. Van de likeurstokerij van I. Baiz, welke werd overgenomen door de Heer J.A.J. Sprock. waren de bedrijfsresultaten ook niet onbevredigend.

NIEUWS VAN OVERAL

VERSTERKINGEN VOOR DUITSLAND.

Frankfort — De eerste omvangrijke versterkingen van het Amerikaanse leger in Duitsland zijn Zondag aangekomen. Het betreft een 100 man sterk bataljon luchtdoelartillerie. Donderdag wordt nog een bataljon verwacht, vermoedelijk ook luchtdoelartillerie. Het is nog niet bekend, wanneer troepen ter sterkte van een divisie naar Duitsland zullen worden gezonden. Naar verluidt kunnen de Verenigde Staten hun plan om tegen het voorjaar twee tot vier divisies in Duitsland te hebben als gevolg van de oorlog in Korea niet uitvoeren.

OVER „DE BEDREIGING" VAN JOEGOSLAVIE.

Washington — In Amerikaanse en Britse kringen te Washington heeft men het bericht tegengesproken, dat de Verenigde Staten besprekingen met andere Westelijke mogendheden zijn begonnen over „de bedreiging" van Joegoslavië.

GEEN ZEESLAG DIT MAAL. — Lord Mountbatten, bevelvoerend admiraal over het eerste Kruiser smaldeel van de Middellandse Zeevloot, is op vacantie in Italië en geeft zijn echtgenote, Lady Mountbatten verslag van de Polo-wedstrijd, waaraan hij op het Acqua Acecosta Terrein in Italië deelnam. Lord Louis kwam in de Malta Polo club uit tegen het Italiaanse team.

Zuid Molukken verliezen tegen K.P.M. in tweede ronde

Amsterdam — Hedenmorgen heeft het Gerechtshof te Amsterdam uitspraak gedaan in de zaak van de Republiek Zuid-Molukken tegen de Koninklijke Paketvaart Maatschappij. Het Hof verklaarde, dat de Nederlandse rechter — in casu de president van de rechtbank te Amsterdam — onbevoegd is van dit geding kennis te nemen.

In de hoofdzaak was van de zijde van de K.P.M. een aantal grieven ingebracht, die in het vonnis uitvoerig worden besproken. Een der grieven stelde, dat de Republiek Zuid-Moluken niet zou bestaan. Het arrest zegt hierover, dat het feit, dat de Nederlandse regering de Republiek Zuid-Molukken niet heeft erkend, niet behoeft uit te sluiten, dat deze staat de facto bestaat. Vaststaat, dat het Zuid-Molukse gebied vóór het nog onder het Nederlandse gezag kwam, een eenheid vormde, en dat deze eenheid later als daerah is bewaard gebleven, waarbij de Zuid-Molukken-Raad als bestuurslichaam diende. Volgens de overeenkomst der R.T.C. zou Indonesië een federale staat worden, waarin het zelfbeschikkingsrecht der bevolking zou gelden.

Spoedig na de souvereiniteitsoverdracht en voordat de uitoefening van het zelfbeschikkingsrecht mogelijk was geweest, werd de Republik Indonesia Serikat veranderd in Republik Indonesia. Bij het ontstaan van de R.I. werd met geweld een einde gemaakt aan het gebiedsdeel Oost-Indonesië. Als protest hiertegen werd door de Zuid-Molukken-Raad de Republiek Zuid-Molukken uitgeroepen. Vast staat ook, aldus het arrest, dat de aanval van de A.P.R.I. op de Republiek Zuid-Molukken op ernstig verzet stuitte en dat de krijgsverrichtingen nog geen eind hebben genomen.

Een andere grief bestreed de bevoegdheid van de Nederlandse rechter om van het geding kennis te nemen. Onbetwistbaar staat vast, aldus het arrest, dat de Nederlandse regering de R.I.S. als souvereine staat en Unie-partner heeft erkend en dat op 17 Augustus 1950 de Republik Indonesia in plaats van de R.I.S. trad. De R.I. is eveneens door de Nederlandse regering als souvereine staat en Unie-partner erkend.

De rechter kan slechts de gestelde onrechtmatige daad van de R.I. beoordelen. als hij zich een oordeel vormt over de daen der R.I., maar volgens het Vokenrecht is een souvereine staat niet onderworpen aan de rechtsmacht van een andere souvereine staat, tenzij vrijwillig. Dit geldt, ook voor een staat. die geen partij is in een geding. Hieruit volgt. aldus het arrest. dat de Nederlandse rechter. hoe onrechtmatig hij de ter dagvaarding omschreven oordeel vormt over de daden der R.I. tegen geintimeerden ook zal achten, en ook al zouden deze in strijd zijn met de fundamentele menselijke rechten en vrijheden als waarop de president van de Amsterdamse rechtbank in zijn vonnis in kort geding doelt, niet bevoegd is daarover in rechte een oordeel uit te spreken.

Deze grief acht het Hof dan ook gegrond, hetgeen leidt tot de vernietiging van het vonnis in hoger beroep.

Het voorlezen van het arrest duurde langer dan een half uur. Aanwezig waren o.a. de procureur-generaal, mr Van Dullemen, en de heer Lokollo, die tezamen met de heer Aponno een eis van interventie had ingediend. Deze eis van interventie werd door het Hof toegewezen. Op informatie deelde het Bureau Zuid-Molukken mede, dat de juridische adviseurs zich nog beraden over hoger beroep.

.. „METEOR" NEERGESTORT ..

Leeuwarden. — Gisteren is op het vliegveld bij Leeuwarden een meteor straaljager verongelukt door afglijden in de bocht voor de „final approach". De bestuurder, de 2e luitenant J. van Leeuwen werd gedood.

VETERAAN NAM AFSCHEID

's-Gravenhage. — Gezagvoerder Svend Steinbeck, in jaren de oudste gezagvoerder van de KLM. is na een 31-jarige carriere als vlieger uit de cockpit gestapt.

De 56 jarige vlieger. die de Deense nationaliteit bezit, heeft dus. evenals enkele leden van de z.g. „oude garde" in de afgelopen jaren reeds deden, het moment gekomen geacht om op eigen verzoek de stuurknuppel aan jongeren over te dragen.

„HONDERDEN"

Amsterdam. — Bij zijn terugkeer per vliegtuig alhier van een tocht van drie weken door de Verenigde Staten zeide luitenant-generaal I. A. Aler. de stafchef van de luchtmacht, dat Nederland in de komende twee of drie weken „honderden" Thunderjet-gevechtsvliegtuigen van de Verenigde Staten zal ontvangen.

Wel en wee in het huwelijk

H. W. Agterof pr.

Een mens is geen machine en vooral, wanneer hij hard moet werken, heeft het lichaam rust nodig. De gewone nachtrust is op de duur niet voldoende om de krachten van het lichaam in stand te houden. Er moet een rustdag zijn, die om de zeven dagen terugkeert, anders komt er langzaam aan verval van krachten.

De katholieke Kerk strijdt voor de Zondag en kent nog vele feestdagen, die gevierd moeten worden als Zondag, wanneer tenminste niet — zoals in ons land — hierin gedispenseerd is. De Kerk deed dit in het belang van de eredienst, maar ook in het belang van de arbeider, opdat hij op zijn tijd voldoende rust zou genieten. Men wilde de feestdagen niet en misbruikte de Zondagen. Men wilde geen beperking van arbeidsdagen en moest toen zijn toevlucht nemen tot beperking van arbeidsuren en de vrije middag instellen, omdat de mens geen machine is.

De Zondag is een weldaad voor het gezin.

In de week is de familie verstrooid. Vader is naar zijn werk, moeder thuis en de kinderen op school of in betrekking. Maar op Zondag zijn allen thuis.

Vader, moeder en de kinderen gaan naar dezelfde kerk, hun parochiekerk, allen nemen deel aan het Misoffer, allen gaan te communie, allen luisteren met aandacht naar de preek en allen keren naar huis terug met de gedachte: „ik zal nog beter mijn best gaan doen, ik zal nog meer voor de huisgenoten over hebben".

De Zondag verenigt allen weer om de tafel in het ouderlijk huis. Dan wordt gezellig koffie gedronken en gepraat. Vader en moeder gaan met hun kinderen wandelen, als het mooi weer is en anders vinden ze in een gemeenschappelijk spel een heerlijke ontspanning.

De Zondag is een weldaad voor het gezin en de familieband wordt er steeds hechter door gemaakt.

Een volk, dat de Zondag heiligt, is een godsdienstig volk. En St. Paulus zegt: „De godsdienstigheid is nuttig voor alles; zij heeft de belofte van dit en het toekomstig leven". Zulk een volk heeft na voldoende rust weer plezier in de arbeid, het bezit goede en

Zondagsheiliging

frisse huisgezinnen en bovenal zulk een volk wordt door God gezegend.

Om al deze redenen is het dan ook des te treuriger, dat er op Curaçao zo lichtzinnig met de Zondags heiliging en met de Zondagsrust wordt om gesprongen.

Zondagsheiliging — Hoevelen onder ons geven deze dag des Heren werkelijk aan de Heer? Dit moet geschieden door op deze dag God meer te eren op de wijze waarop Hij dat wil dan op de andere, de werkdagen. Dit eren van God brengt met zich mee, het bijwonen van het H. Misoffer met eerbied en aandacht.

Hoevelen zijn er echter die dit om geen andere reden dan godsdienstige onverschilligheid totaal verwaarlozen? Of die, als zij gaan, door hun gedrag tonen, dat zij handelen uit een oude sleur, maar niet uit het levend bewustzijn, hun Heer en God te dienen? Op dit punt is het veelbetekenend het aantal dergenen te zien, die de huis van God zelfs niet betreden, maar zich buiten op alle mogelijke manieren bezig houden, behalve met de dienst van God.

En dan de *Zondagsrust!* Het is waarlijk een schande te zien hoe een katholiek volk zich op dit punt misdraagt en om de minste of geringste reden de dag, die zij aan den Heer moesten wijden, voor zich zelf behouden. Overal, in schier alle grote bedrijven, allerwegen waar huizen gebouwd worden is de overtreding van deze goddelijke wet, die werkelijk vanaf het begin van de wereld geëerbiedigd werd, hier te aanschouwen.

En dit tot nadeel van de personen ondanks de armzalige centen, die zij er mee verdienen. Dit tot schade van het gezin en tot schade van ons hele volk.

Beroering begeleidde terugkeer van Sukarno in Djakarta

Amsterdam — De correspondent in Djakarta van het „Algemeen Handelsblad" meldt, dat bij de terugkeer van Sukarno van zijn bezoek aan de Philippijnen te Djakarta een zekere beroering heerste in verband met allerlei berichten uit Manilla betreffende politieke afspraken en initiatieven. De meeste aandacht trok het bericht, dat Indonesië zou overwegen een speciale conferentie van de Aziatische landen bijeen te roepen ter bespreking van het probleem-Vietnam.

STAKINGEN.

Djakarta — In de afgelopen dagen. zo meldt Aneta vandaag. zijn in verschillende delen van Indonesië nieuwe stakingen uitgebroken. In Bandung is een wilde staking uitgebroken onder 15.000 textielarbeiders bij 160 fabrieken. De arbeiders eisen een aandeel in de winst. De schade. die werd veroorzaakt aan het materiaal, dat in de chemische baden werd achtergelaten, toen de staking uitbrak, wordt geschat op één millioen rupiahs.

De arbeiders bij Geo Wehry in Surabaja zijn in staking, omdat een vakbondsleider werd ontslagen. Tweehonderd vijftig arbeiders bij de gas- en electriciteitsfabrieken te Medan zijn eveneens in staking, maar de levering verloopt normaal, aangezien 400 anderen aan het werk zijn. Op de plantages op Oost-Sumatra gaat de staking onverminderd voort.

EEN VAKVERBOND VOOR INDONESIE.

Bandung — Veertien Indonesische vakverenigingen, uitgezonderd de onder communistische leiding staande „SIBSI", zijn Woensdag alhier bijeengekomen om de oprichting te bespreken van één vakbond voor geheel Indonesië.

De SOBSI heeft meermalen geweigerd deel te nemen, er zich op beroepend, dat een algemene Indonesische vakbond slechts kan worden opgericht door de opheffing van alle andere vakbonden en deze bij de SOBSI te voegen.

Chilli Wang:

Ik wil de mens van zijn zorgen bevrijden

„Ware humor is een levensbehoefte".

's-Gravenhage. — „Het Binnenhof" van 23 Januari publiceert een gesprek met Chilli Wang onder de titels „Ik wil de mens van zijn zorgen bevrijden", „Ware humor is een levensbehoefte".

Wie kent haar niet als het Vogeltje? Eigenwijs springt en tjilpt het rond de boom en nu we voor Chilli Wang staan in haar gewone dagelijkse verschijning moeten we daar toch aan denken. Klein van gestalte met de gladde, blonde haren, het gezicht vriendelijk, maar ernstig, heeft ze iets van het gedecideerde van dat rondhuppelende schepsel Gods. Sportief, sober gekleed ontvangt Chilli of Zäzlie Wang ons in de achterkamer van haar suite, die sober maar smaakvol is ingericht en waar nog vele bloemenhuldes een fleurige en feestelijke aanblik geven. Door de half geopende schuifdeuren kunnen we een kijkje nemen in haar werkkamer, waarvan een gladde houten vloer, een piano, een divan en tegen de muur een levensgrote spiegel het interieur vormen. Figuren en maskers van allerlei aard en maaksel completeren dit beeld van werklust en liefde voor haar beroep.

Zoals men weet, staat zij reeds lang op de nominatie genaturaliseerd te worden en nog deze of de volgende maand verwacht zij de officiële bevestiging. Al vanaf 1939 woonde zij met haar echtgenoot voorgoed in Den Haag, waar deze, even vóór de bevrijding, overleed.

„Ik wil de mens laten lachen en hem van zijn zorgen bevrijden", zegt zij, „zonder hem in een andere wereld onder te dompelen. In mijn dans- en toneelspel tracht ik de ware humor te scheppen — de onontbeerlijke levensbehoefte voor iedere mens — door met geest en artistiek gevoel het zuiver menselijke naar voren te halen."

Danskunst in Israel

Nog pas kort geleden is zij teruggekeerd van een zeer geslaagde tournéé door Israel.

„Voor Israel was mijn komst een verrassing, het publiek van enthousiaste dansliefhebbers had nog nooit tevoren met mijn werk kennis gemaakt; het succes was echter overtuigend, nog veel meer voorstellingen had ik er kunnen geven. Ondanks de grote liefde voor de dans bij dit volk, bewezen door het feit, dat op een middelbare school uit een klas van 40 leerlingen er in doorsnee 30 balletles hebben, zijn er weinigen te vinden, die voor het grote publiek optreden. Soms worden aardige groepen gevormd maar er is een groot gemis aan individualiteit bij hen.

In Indonesië

Geheel anders gesteld is dit bij de dansers en danseressen in Indonesië, waar ik vóór mijn Israelse reis op uitnodiging van de B.P.M. een tournée maakte. Al onze speculaties op het toneel om het grootst mogelijke effect te bereiken, ontbreken bij hen en toch overtreffen zij ons niet zelden in betovering en charme, omdat geheel hun beweging natuurgetrouw is. Wat betreft mijn eigen optreden in Indonesië was dit voor velen geen openbaring, zoals in Israel, door dat ze mij reeds kenden door uitvoeringen elders".

Natuurlijk zijn deze laatste reizen voor Chilli Wang belangrijke inspiratiebronnen tot nieuwe dansen en voordrachten, maar helaas ontbreekt haar voorlopig de zo nodige zee van tijd om zich hierop in alle rust te bezinnen, want een nieuw nummer op haar repertoire betekent behalve een choreografische schepping ook 't ontwerp der costuums en de verzorging van het muzikale thema, omdat de totale uitwerking van haar ideeën steeds haar persoonlijke arbeid is.

Verleden en toekomst

Het verwondert ons dan ook niet te horen, dat deze kunstenares haar opleiding heeft genoten op de Weense Muziek- en Kunst-academie, waar zij meerdere jaren als leerlinge van de balletklasse haar talenten heeft geschoold.

Met vreugde denkt zij nu nog terug aan die eerste vruchtbare jaren in haar geboortestad, waar zij ook haar debuut maakte als danseres en toneelspeelster, want ook als actrice is zij vaak voor het voetlicht getreden.

„Evenals van iedere jonge actrice, was het mijn ideaal grote tragische rollen te spelen, want als beginneling zie je in het tragische vooral het sterk dramatische. Van het tragische naar het komische is echter eigenlijk maar een kleine stap; het zijn gebieden die aan elkaar grenzen, de clown staat immers op de rand van de tragedie, waar de een om lacht, kan de ander soms om huilen. In mijn dansen en voordrachten heb ik thans voorgoed mijn eigen stijl gevonden: de mengeling van het komische, de parodie, het menselijke en kunstzinnige, en ik kan me er niet meer van losmaken".

„Wat vindt u van de Nederlandse balletkunst?"

Chilli Wang zet het te betreuren, dat deze zo weinig nationaal is en te veel de Franse en Amerikaanse geest en techniek imiteert.

„Ik ben feitelijk de enige, die onder Nederlandse vlag deze kunst buiten onze grenzen uitdraagt en men vraagt me zo vaak naar typisch Nederlandse kunst, die gebaseerd is op onze eigen nationale structuur en bovendien meer overeenstemt met de lichamelijke bouw en aard van de Nederlandse ballerina. De goede onder hen verdwijnen in de buitenlandse gezelschappen en zo kan er van een grootse opbouw van een eigen nationaal ballet nimmer sprake zijn".

Chilli Wang zal weldra ons land weer voor enkele maanden verlaten om een grote tournée te beginnen naar W.-Indië en de Amerikaanse eilanden. Op de teugreis zal ze Israel aandoen.

Wij wensen deze — in de naaste toekomst Nederlandse — artiste een zo groot mogelijk succes op deze lange reis, omdat we van harte nemen, dat het haar ten volle toekomt.

Geheimen der Zeebodem

Dat de inktvis een agressief dier zou zijn, dat in de zee rondzwerft, en de mens onmiddellijk aanvalt, is een fabeltje van Jules Verne of van andere schrijvers, die nooit met inktvissen te maken hebben gehad. Het beest leeft een teruggetrokken leven, en is schuw van aard. Alleen in uiterste nood zal het aanvallen. Je kunt hem gerust tot op een meter afstand naderen.

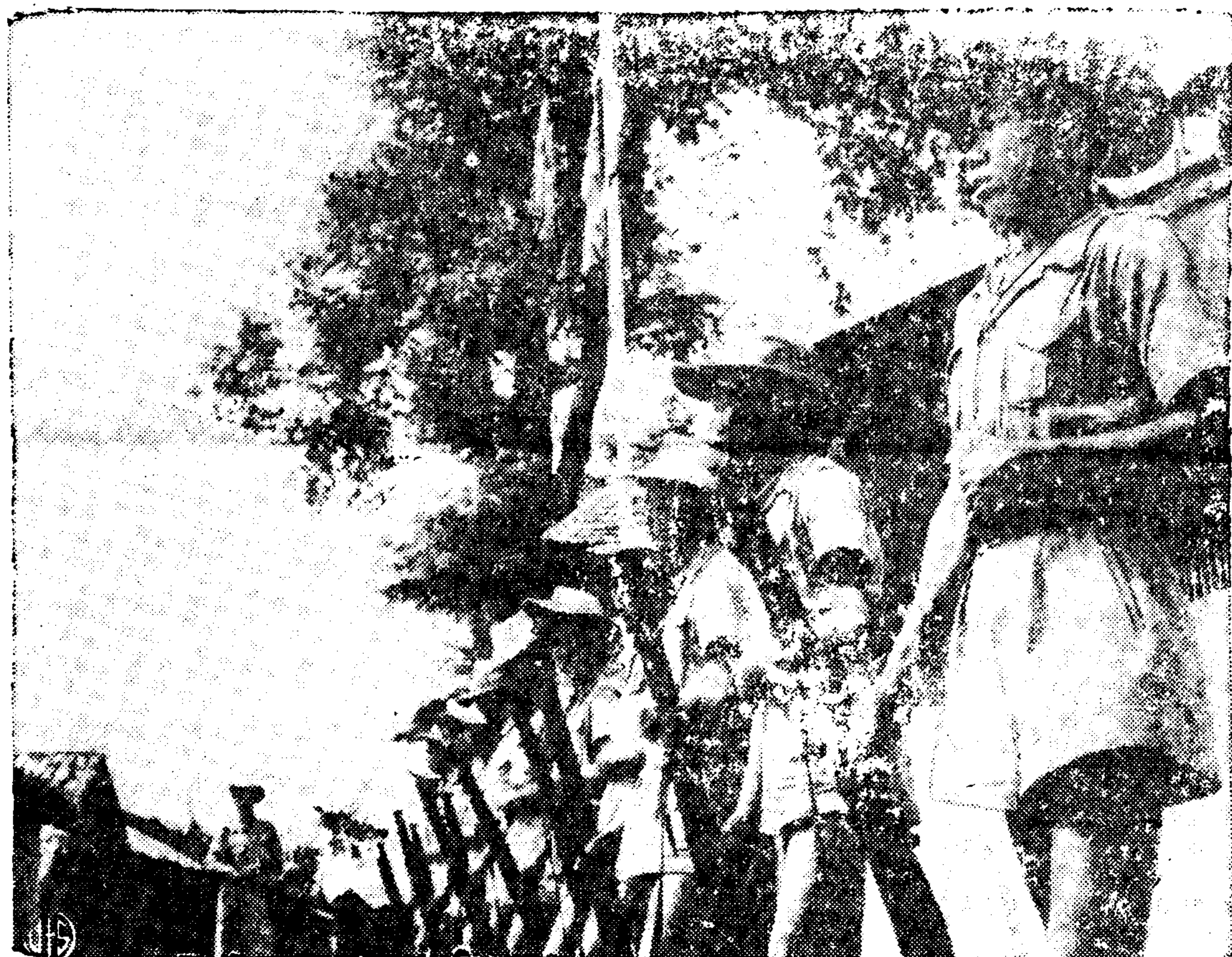
MEN KERE DE INKTVIS BINNENSTE BUITEN.

Zou je hem niet zien, en de meesten zien hem niet omdat zijn camouflagevermogen ongeloofelijk groot is, en met hand of voet al te dichtbij komen, dan schiet de inktvis toe, zuigt zich vast, en laat niet gauw meer los.

André heeft zich eens met opzet laten aanvallen. De armen met zuignappen zetten zich zo sterk vast, dat lostrekken onmogelijk is. Telkens konden we een arm loskrijgen door de harpoen tussen twee zuignappen te steken, en deze op te rollen. Maar het is monnikenwerk, want het dier heeft nog zeven andere armen ter beschikking.

Vissers krijgen vaak een inktvis aan de haak. Als een griezelige kronkelende kluwe komt zo'n geval naar boven. En dan? Wel, doodeenvoudig, pak het beest bij zijn kop, druk het met de duimen door zijn bek binnenste buiten, en je hebt er geen kind meer aan. Alle krachten zijn lamgelegd. Men snijdt de armen in mootjes, en dat is uitgelezen aas.

PAUL VAN VENLO.

EEN DORP TIJGT TEN OORLOG — Batri, een dorp in Frans Indochina, net ten Zuiden van Saigon gelegen, heeft zijn eigen leger gemobiliseerd om de communistische Viet-Minh te bestrijden. Formeel staan de dorpelingen niet onder commando van het Gouvernement en krijgen zij ook geen hulp van buiten. De bewoners van Batri hebben zich zelf getraind, om hun dorp tegen de roden te verdedigen. Op de foto staan de soldaten van Batri in gelid met geweren en uniformen in de laatste fase van hun training.

NIEUWSKRUIMELS

De voedselproductie in de Sovjet-Unie heeft het vastgestelde quantum voor 1950 tot een waarde van 3 milliard roebels overschreden, aldus Tass.

— Te Yokohama is een drijvend pension voor arbeiders omgeslagen. Zeven personen verdronken, ruim 40 werden gewond.

— De Indiase president, Radjendra Prasad, heeft zijn goedkeuring gehecht aan een wetsontwerp inzake agrarische hervormingen, waardoor 7.500.000 boeren uit hun „feodale slavernij" worden verlost.

— Turkije is bezig met de vorming van een goed uitgeruste eenheid ter vervanging van de Turkse brigade in Korea. Ook Nieuw Zeeland zal versterkingen naar Korea zenden.

— Charles Nessler, de uitvinder van de permanent waves is op 78-jarige leeftijd in New Jersey (Verenigde Staten) overleden. Hij paste zijn uitvinding het eerst in Londen toe.

— Met ingang van 1 Februari zal de Westduitse regering zelf paspoorten kunnen uitgeven.

— Naar het Amerikaanse blad in Duitsland „Neue Zeitung" meldt, brengt de Oostduitse veiligheidsdienst in alle telefooncentrales der Sovjet-zone magnetofooninstallaties aan, door middel waarvan de gesprekken kunnen worden gecontroleerd.

— Het overwinningsmonument in West-Berlijn is tijdelijk voor toeristen gesloten wegens herstelwerkzaamheden.

— West-Duitsland mag weer sportwapens vervaardigen, verkopen of in bezit hebben. Voor de fabricage en de verkoop heeft men echter een toestemming van het ministerie nodig.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Liet zich niet aan de kant zetten.

— Het dablad „Trouw" schrijft:

In Appingedam (Gr.) kwam dezer dagen een oude baas van 87 jaar, die zijn dagelijks ritje op de bromfiets maakte, te vallen. „Opa" trok zich weinig van het geval aan, klopte zijn kleren af en wilde weer verder brommen. Een paar voorbijgangers, die hem wilden helpen waarschuwden hem nu niet wéér midden op de weg, maar op de rechterkant te gaan rijden. De oude baas vond deze raad blijkbaar te goedkoop, want in onvervalst Gronings zei hij: „Ik zal wel gek wezen". En hij voegde eraan toe, of men soms niet wist dat op een groot bord van de ANWB heel duidelijk stond te lezen: „Rijdt met verstand de dood loert aan de kant". „Opa" ging voort midden op de weg te rijden.

Het gemak dient de kegelaar.

— Door enige Twentse kegelaars is een electrische bestuurbare kegel-opzet-automaat uitgevonden, welke de hulp van opzetters bij de na de bevrijding zo populair geworden kegelsport uitschakelt. De eerste vijf dezer automaten, waarop octrooi is aangevraagd, zijn opgesteld in het Twentse Kegelhuis te Hengelo, dat dezer dagen officieel is geopend. De kegel-opzetters maken de kegelsport nogal kostbaar, terwijl de opzetters ook niet steeds beschikbaar zijn. De thans uitgevonden automaten zullen een grote verandering in de kegelsport brengen, omdat de banen thans steeds benut kunnen worden.

De machine trekt de omgewapen kegels aan koorden op en zet ze keurig weer op hun plaats. Tevens zorgt de door een electro-motor aangedreven machine er voor, dat de bal, welke achter de baan wordt opgevangen in een beweegbare kuil, in een liftje wordt gerold, dat de bal omhoog brengt en vervolgens terugrolt naar de werper. De machine wordt door een knopsysteem door de z.g. griffier bediend, die ook het resultaat van de worp registreert met behulp van verlichte cijfers, een werkje, dat vroeger ook aan de opzetter was toevertrouwd.

Wonderbare visvangst

— Voor de kust van Aalesund bevinden zich naar gemeld wordt grote scholen haringen en de haringvangst is daar thans in volle gang. De hoeveelheden haringen zijn zo groot, dat de vissers de netten niet alleen baas kunnen. Verscheidene honderden schepen zijn thans samengetrokken op een betrekkelijk klein visgebied en er zijn schepen te hulp geroepen om mede te helpen de massa's vis binnen te halen. Het opmerkelijke is, dat de visscholen op precies dezelfde plaats en dezelfde tijd als verleden jaar werden gesignaleerd.

Tegen Zwarte pest

— Het nieuwe geneesmiddel terramycine, een der kortelings ontdekte antibiotca, waartoe ook penicilline en aureomycine behoren, is voor het eerst met succes toegepast tegen epidemische yphus (zwarte pest) en zal misschien ook een nieuw geneesmiddel tegen dysenterie blijken te zijn, aldus een mededeling van de medische onderzoekingsdienst van de Amerikaanse marine te Cairo.

Bij toediening van terramycine (via de mond) in vijf gevallen van typhus verdwenen de ziekteverschijnselen op de derde a vierde dag en de patiënten herstelden snel zonder dat complicaties optraden. Ook in gevallen van dysenterie werd snel herstel bereikt, doch er bleek mogelijkheid van opnieuw optreden dr symptomen te bestaan.

Televisié, gevaar voor gezin en Staat

— Het bestuur van de Zwitserse Radio-vereniging, die bestaat uit vertegenwoordigers van vijf kantons en vele verenigingen, zowel op universitair als religeus gebied, heeft zich tegen de invoering van televisie in Zwitserland uitgesproken op grond van „grote gevaren op paedagogisch en psychologisch gebied, gevaren, die schaldelijke gevolgen voor gezin en staat kunnen hebben". Voorts zou het invoeren van televisie voor een groot deel afhankelijk zijn van buitenlandse productie, hetgeen gunstig zou werken voor het verbreiden van ideologieën, die vreemd zijn aan de Zwitserse mentaliteit, aldus het bestuur.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULSEN.

De mannen van de Pointis kwam het water in de mond. Begerig keken ze naar de heerlijkheden van de meezeilende boekaniers, en menigeen dacht in een hoekje van zijn hart; kon ik maar even overvliegen en piraat worden! Die lui hebben het nog zo slecht niet.

Dat wisten de heren van Martinique, het Franse eiland, waar de vloot pauzeerde en ververste, evenzeer. Door hun bemiddeling nam De Pointis het voorstel der flibustiers aan. Hij huurde alleen voor de tijd van deze expeditie enige honderden boekaniers op bepaalde, welomschreven voorwaarden. Ze kwamen met eigen schepen, of gingen over op de Franse. Jacques, die hen voor het eerst van zijn leven zag, haalde eerst zijn neus voor hen op, omdat ze zich zo zelfbewust gedroegen, of zij die Franse papmatrozen en -soldaten wel een handje zouden helpen.

Overigens was het een fraai stel, waarvan de vloot opfleurde, er werd meer gemusiceerd, gezongen en gebabbeld. Hun verschijning was reeds boeiend: kerels met snorren en baarden, littekens, lange geweren van zes voet, bandelieren vol lood, eigen kruitzakjes en veel tabak; een tabakspijp in de hoedrand geschoven of in een knoopsgat van een losse kiel; de athletische, prachtig-bronzen mulatten; de blanken met één bonte broek en een brede riem. Waarlijk, de expeditiemacht van de statige baron De Pointis kreeg op slag een romantische glans; bovendien — en daarom was het hem te doen — een nuttige, sprekende versterking.

Maar — waar ging de reis toch heen?

Ditmaal zocht hij het vrij ver. Lang verkeerde men in het onzekere omtrent het doel van de tocht. Zou het Paramaribo zijn? of Curaçao?

Het was Cartagena, waarvoor hij het anker liet vallen. De belangrijkste stapelplaats van Spaans Zuid-Amerika aan de Caraïbische zee. Als daar niets te halen viel, waar dan wel!

De verschijning van Franse schepen op de rede herinnerde de Spaanse gouverneur er aan, dat het oorlog was. Hij alarmeerde onmiddellijk het kleine garnizoen. Ruiters draafden al reeds aan het strand om zo mogelijk landingen te voorkomen. De stad zelf was intussen in beweging gekomen.

„De Fransen! De flibustiers!" Was er wel verschil tussen Fransen en zeerovers? In elk geval kwamen hun daden en de gevolgen voor de Spanjaarden op hetzelfde neer. Burgers, vrouwen en kinderen, bevreesd voor beschieting, voor een furie en algemene plundering, zochten met hun slaven al een goed heenkomen in het achterland. Stoeten beladen muilezels zag men al de heuvels intrekken.

„Daar gaat de buit, daar gaan de kisten met goud en zilver!" riep de bemanning spijtig. En ook de voortvarende Cassard dacht: Wat talmt de admiraal toch! Over een paar uur is het beste van de boedel gevlogen of verstopt.

De Pointis scheen geen haast te hebben. Hij begaf zich in een sloep met een wit vaantje aan land en liet zich aandienen bij de gouverneur der stad. De heren bogen. De ontvangst was uiterst correct, maar afgemeten.

„Mijnheer de gouverneur, het spijt me zeer, dat ik u last moet veroorzaken. Al heeft u tot nu toe weinig hinder van ons ondervonden, het is u bekend, dat onze regeringen in staat van oorlog verkeren."

„Het is mij meer bekend dan mij lief is."

„Ik begrijp u, mijnheer de gouverneur. Ik kan in naam van mijn koning de stad opeisen. Dit is evenwel onze bedoeling niet. Tot uw geruststelling verzeker ik u dit. Om bloedvergieten en onnodige beschadiging van uw fort en stad te voorkomen, nodig ik u uit, met mij een schikking te treffen. Indien u kunt bewilligen in een nader te bepalen losgeld, te voldoen in goud, zilver en goederen, zou dit het voordeligst voor u zijn."

„Met andere woorden, u komt hier om Cartagena een brandschatting op te leggen."

„Zoals u het noemen wilt."

„Dan kan mijn antwoord kort zijn. Neen."

„Uw antwoord stelt mij teleur. De consequenties van uw weigering mogen u bekend zijn. U noopt mij tot gewapend optreden, waarvan het resultaat voor u allereerst ongunstig zal zijn. Bewilligt u in een losgeld, dan zullen er geen troepen landen, dan zal er geen schot worden gelost en alles kan ordelijk geschieden."

„Ik ben gereed, uw aanval te keren."

„Dus — wenst geen schikking?"

„Slechts uw onmiddellijk vertrek van de rede."

„Dan betuig ik u nogmaals mijn spijt. Ik had het voor u gaarne anders gewild".

„Ik sterf liever dan op uw voorstel in te gaan."

De Pointis stond op. „Dan, mijnheer de gouverneur, heb ik de eer, u te groeten."

Een kwartier later dreunden de kanonnen. Die van het Spaanse fort antwoordden vrij zwak. De matroos Cassard leidde het vuur van een batterij in opdracht van een officier. Hij deed dat bekwaam, effectief. Zijn zuiver gerichte schoten werden toevallig opgemerkt door De Pointis.

„Die batterij doet het uitstekend. Wie heeft daar het commando?" vroeg hij een stafofficier. Deze wist het niet, maar kwam na enige tijd melden: „Een zekere Cassard."

„Zijn rang?"

„Matroos. Enorm, zo snel als zijn mensen het geschut bedienen. En het zijn treffers."

„Een artist van een kanonnier, die matroos."

Intussen zijn de sloepen gestreken, bemand met soldaten, mariniers. Vooruit gaan ze nu, met forse riemslag, in de richting van het gloeiende strand! Ook Jacques is in een sloep gesprongen. De kanonnen hebben hun werk gedaan. Nu de aanval ingezet wordt, zwijgt het geschut. Musketiers komen in actie. Treffers in sloepen doen hier en daar mensen tussen de banken knakken. De eerste gewondeden. Het eerste bloed, dat Cartagena eist.

Het zien er van maakt Cassard opgewonden, furieus. Kielen schuiven botsend op zand en koraal. Het volk zwermt uit. Officieren met degen en pistool rennen hun manschappen vooruit door het water. Cassard heeft een bijl in de vuist en niets anders. Wat wil hij er mee? Hij weet het niet, maar het krijgsrumoer enerveert hem, en als een bezetene attakeert hij aan het hoofd van een troep een buitenversterking.

Hoe komt een doodgewoon matroos de leiding te nemen van een afdeling flibustiers en mariniers in een stormloop! Dat gaat vanzelf, hij hééft de leiding. De kleine troep volgt hem en handelt op zijn sommaties. En hij gaat vóór. Hij leidt, omdat hij die ruwe kerels achter hem bezielt tot daden, tot vechten met verachting van lijfsgevaar. Hij houwt en hakt bressen in het wrakke palissadewerk der schansen, waarachter de Spaanse musketiers standhouden en vuren, en ook het vijandelijke veldgeschut nog actief is. Er vallen mensen naast Cassard neer. Het is voor het eerst, dat hij aan een gevecht deelneemt, en zich bewust is, leiding te geven bij de aanval op een enkele schans. Hij voelt niet het branden der hitte, de schrammen in gezicht en handen bij het nemen van de bres in een palissade; hij zwoegt alleen, opgenomen in het rumoer. Hij heeft een korte lans opgeraapt, en in het verwarde handgemeen doodt hij een Spaans soldaat, die standhoudt bij zijn veldkanon. En voort rent hij en wondt opnieuw — nu een vluchtend, gestruikeld mens.

Een lans in de vuist. Een moment flitst door zijn geest die middag op de Loire, toen hij zijn lans brak bij de stoot in het schild. Een spel, waarbij men hem uitlachte. Nu, nu hoort hij achter en naast zich het krijsend gejuich van de troep, die met hem een schans verovert, en nog één en nog één daarachter. Dan, plotseling, staat hij hijgend stil. Hij voelt zich uitgeput en ontnuchterd, als hij bemerkt, dat het korte gevecht in het veld van weinig betekenis was en al beslist is. Het geringe getal troepen vlucht uit het voorterrein de stad in naar het fort. Van verschillende zijden dringen de Franse troepen de stad binnen.

Nog altijd houdt de gouverneur het in zijn fort uit, maar wanneer hij het intussen aan land gebrachte geschut ziet opstellen, meent hij, dat aan de eer voldaan is en wacht geen beschieting of beleg af. De raad der stad adviseert hem tot overgave en onderhandelingen met de vijand, ten einde de stad van plundering te vrijwaren. Een witte vlag is het teken, dat de strijd gestaakt kan worden.

Nu kan De Pointis zijn eisen dicteren. Een brandschatting van 40 millioen francs, in goud, zilver, producten, goederen. Het lossen der pakhuizen en transporteren begint. Dagen is men er mee bezig, tot er in de ruimen der Franse vrachtschepen weinig meer bij kan. De burgers jammeren, de gouverneur is radeloos en vreest het oordeel over zijn handelingen van zijn regering in Madrid.

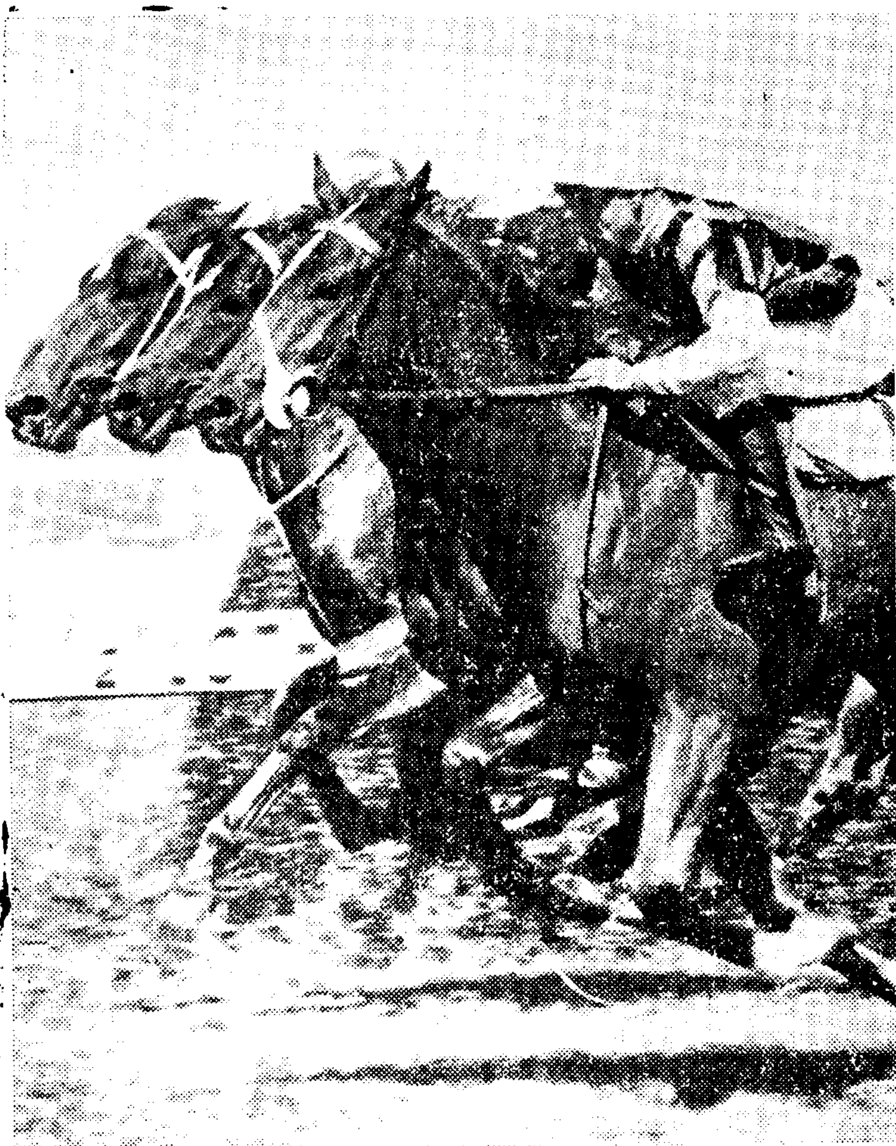
Van de Boekenplank

Bij kinderboeken is cultuur belangrijker

oen men — nu ongeveer 200 geleden — speciaal voor de gd bestemde boeken begon te rijven en uit te geven, ging n van het denkbeeld uit, dat e lectuur voor alles opvoedidige waarde behoorde te ben. Het kwam niet in de ste plaats aan op fraaie vorm, de stijl, boeiende inhoud, ar op de „strekking". Er den weinig pogingen gen om van de mensen en diedie in de verhalen optraden, r te maken dan sprekende handelende symbolen: de gd, de Gulzigheid, de Eerheid, de Afgunst, enz. De hiedenissen zelf waren paraes van oeroude, overbekende dagogische waarheden zoals: lijk duurt het langst", boonkomt om zijn loontje", enz.

Men is in de laatste twee wen eigenlijk zelden of nooit die formule afgeweken. De ken, die met opzet (aan de lode band zou men tegenwoor haast kunnen zeggen) voor leren worden geschreven, zijn nog altijd op hun voorgan- s uit de oude doos, ook al ft men zich meer moeite dan eger om het gegeven te stofm. Vermomd als ontdekgsreiziger, Indiaan, vliege- , sportheld, vinden we steeds dappere, onvermoeibare, cere jongen-met-idealen, die door handigheid, verstand en toeding de tegenstanders overt, beproevingen doorstaat, zen behaalt, en zijn land (of mensheid) belangrijke diensbewijst. In de klederij van pleegster, airhostess, huismus vereldse bakvis steekt hetzelfmeisje met dezelfde problen; naastenliefde triomfeert r egoïsme, een ideaal wint van oppervlakkige genoets, offervaardigheid blijkt er te betekenen dan succes.

verhalen voor de jeugd uit lang vervlogen tijdperk kwamen er in het algemeen rond voor uit, dat zij „lessen" waren en wilden zijn. Bij de moderne jeugdlectuur is alle camouflage geoorloofd, mits de boeken beantwoorden aan deze eis: dat zij de ontvankelijke jonge lezers geleidelijk de „beginselen" en „maatstaven" bijbrengen, die de toekomstige burger nodig heeft om zich in de maatschappij te kunnen handhaven. De jongens zijn dapper, vaderlandslievend, leergierig enz. enz; het meisje zij hulpvaardig, natuurlijk ook eerlijk, en voor alles vrouwelijk.

SPANNENDE FINISH VAN DE MARDEN RACE — Brushwind (buiten) Channel Star (midden) en Nitrogen rennen nek aan nek. Brushwind werkte zich in de laatste meters naar voren en sloeg Channel Star met een halve lengte te Rosehill, Sydney (Australie).

want dit (bewijzen de in de boeken vertelde geschiedenissen onmiddellijk) een dergelijke jongen slaagt in het leven, een dergelijk meisje „vindt het geluk". In onafzienbare rijen bevolken deze papieren standaard-wezens de boekenplanken: „Koos haalt het wel", „Jetta's bekering", „De jongens van 5a grijpen in", „Zo gaat het niet, Beppy", en hoe al die in bontgekleurde omslagen gestoken jongensboeken en bakvissenromans mogen heten. Grote hoeveelheden pasklaar gemaakte „degelijke stekkingen" worden jaarlijks in de boekhandel te koop aangeboden als geestelijk voedsel voor jonge mensen tussen twaalf en achttien. Het zij verre van mij om te beweren, dat er onder al deze lectuur niet ook boeiende, frisse, levendig-geschreven verhalen zijn; maar ik durf wel vol te houden, dat dit bijna altijd die boeken zijn, die in de eerste plaats geschreven werden, omdat de auteur zelf geboeid werd door een figuur, een sfeer, een bepaald onderwerp — m.a.w. de geschiedenissen waarin de „strekking" eigenlijk bijzaak, en in ieder geval niet „opzettelijk" is. Gewoonlijk hebben ook alleen die boeken een blijvend succes bij degenen voor wie ze geschreven werden. Oudere kinderen hebben — zij het ook onbewust — wel degelijk oog en oor voor de „litteraire" kwaliteiten, die volgens vele volwassenen in jeugdlectuur gemist kunnen worden. Jongens en meisjes van die leeftijd zijn vaak nog niet in staat om hun voorkeur te motiveren; zij kiezen instinctief, reageren onbewust op de bekoring van taalrythme, goede woordkeus, boeiende compositie. Voor dit soort van indrukken bestaat er een „gevoelige periode". Laten ouders en opvoeders die periode voorbijgaan zonder te voldoen aan de behoefte van het kind aan lectuur die zijn fantasie, zijn geestelijke expansie-drang en zijn verlangen naar schoonheid bevredigt, dan is de kans gering, dat uit deze jongen of dit meisje ooit een werkelijke lezer", groeit, d.w.z iemand die het kaf van het koren kan scheiden, kortom, het soort van lezer waar de schrijvers deze wereld zo dringend behoefte aan hebben. Die gevoelige periode begint, wanneer het kind aan de typische „kinder" boeken ontgroeit, wanneer zijn belangstelling uitgaat naar meer dan kabouters, dieren en buurkinderen. Waarom zou men nu dadelijk komen aandragen met Joop slaat zich er door", „De jeep van IIIb" „Lotje's vacantie", „De geheime zender van Jan de Boer" enz. boeken, die de aandacht en de fantasie van het kind uitsluitend richten op een betrekkelijk beperkt gebied van school- en vriendschapsproblemen, en op de techniek (radio, auto, „geheime" wapens enz.) Er bestaat een wereldlitteratuur van werken, die gelezen kunnen worden door kinderen, volwassenen en ouden van dagen. Om er een paar te noemen: De sprookjes van Andersen, de Duizend en Een nacht, Gullivers' Reizen, Robinson Crusoë, Niels Holgerson's Wonderbare Reis, Don Quichot, Het Schateiland, (van R. L. Stevenson). Wanneer men is opgegroeid zonder ooit te hebben leren „lezen", wanneer men reeds verwend is met de lectuur die geen hoge eisen stelt aan geduld en concentratie, dan komt men er op latere leeftijd, in beslag genomen door werk, uitgevoerd in de vaart van het moderne leven, zelden meer toe om zich in de klassieken te verdiepen. Kinderen in de gevoelige periode en oude mensen hebben meestal nog het geduld voor wat wij al „langdradig" noemen. Eigen ervaring heeft me geleerd, dat men omstreeks zijn twaalfde jaar mateloos kan genieten van deze boeken; zij wijzen de weg naar nieuwe, nooit-gedroomde werelden. Wat men er niet in begrijpt, gaat niet verloren. Jaren later blijkt deze lectuur en de daarmee samenhangende eigen denkbeelden, overwegingen en verbeeldingen een onvervangbaar geestelijk bezit geworden te zijn.

Het spreekt vanzelf, dat er voor wie nauwgezet en met liefde zoekt naar boeken voor de jeugd, ook tal van goede, niet-„klassieke" werken te vinden zijn! En wat de jeugd van de middelbare scholen betref, waarom zou die zich beperken tot de op het litteratuur-lijstje voorkomende **verplichte** boeken van binnen- en buitenlandse auteurs? In de letterkunde van de laatste eeuw zijn genoeg werken aan te wijzen die ook voor mensen „onder de 18" in ieder opzicht boeiend en instructief zijn.

Hella S. Haasse

H. BLASIUS, BID VOOR ONS. — Pater J. Lynch zegent de keel van de acht jarige Mary Teteranio met de eeuwenoude ceremonie van de Blasius zegen, die op de feestdag van deze heilige 3 Februari door de Rooms katholieke Kerk gegeven wordt ter bescherming tegen keelpijn.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

Daar heb je vooreerst Geeri, de houtvestersweduwe, die nit naar de predikatie gaat, ar ze steeds ergens de een of dere zieke, het zij rijk of arm verplegen heeft en Simon et, dat deze vrouw met de lui t, op Katholieke wijze bidt en aanspoort, de Moeder Gods genadigen bijstand in het r des doods aan te roepen. eds lang heeft Ziegler gezwo-, haar trots te breken of haar het verderf te storten; reeds ermalen is ze scherp aangeagd en door de raad in ver- or genomen, maar steeds weer igesproken. Ze staat onder de eel bijzondere bescherming graaf Ulrich, die er steeds ij denkt, dat zij om hem wedu- is geworden, daar de trouwe ilvester Hendrik zich eens op lacht tussen een woedend erzwijn en de graaf heeft gepen en zo zijn leven voor van zijn heer gelaten heeft. echter de hand des graven chtig genoeg zijn, Geertrui tel de slag te behoeden, die haar een onheilspellende onweerslk dreigt?

Hoe is het de oude dove Teregegaan, die haar ganse leven vrome Christin, een rechtnapen vrouw geweest is? Is haar broer, de brave gildemeester Hans Rieter, het hart na verbrijzeld door de gruwebeschuldigingen, die tegen ar ingebracht werden? Doch rover spreek ik op een andeplaats.

Een andere nagel aan de doodvan predikant Ziegler is, zohij zelf zegt, Geertrui's zoon ndrik. Weliswaar gaat de jonnaar de preek, als het zijn urt is, omdat het hem als grajk jager bevolen wordt. Maar egler weet, dat de goeie jonmij ook dikwijls bezoekt en mt hem dat zeer kwalijk. ets anders voert Hendrik naar ij dan aanhankelijkheid n zijn oude pastoor en de ns, mij plezier te doen. En hij naar hier vandaan, tegener de Hiltenburg en de molen Ditzenbach, ontspringt aan voet van de Galgenberg, door sen omsloten op een moeilijk egankelijke plaats, een kostelijke geneeskrachtige bron. Wonderlijk verfrissend en koel is het water, van zeer aangename, zacht rinzinge smaak en wanneer men het uit een vat giet, waarin het zorgvuldig toegedekt is geweest, bruist en parelt het als Italiaanse wijn en het heeft toch geen gevaarlijke eigenschap, maar enkel heilzame krachten en wel dermate, dat men voor bedoeld water de almachtige Schepper dank moet zeggen. Van dit geschenk Gods brengt Hendrik me menige goedgevulde kruik, zoals ook graaf Ulrich, wanneer hem de rheumatiek kwelt, zich dit kostelijke water laat halen om daarin te baden.

Nog iets anders brengt me de trouwe jager. Op zijn zwerftochten door woud en bos vindt hij boven op de berghellingen menige vreemd-gevormden steen, nu eens als een slak nietig en klein, of als een ploegrad zo groot: dan weer gevormd als een hagedis of een soortgelijk dier; ook wel als een boomstronk — en alles, wat Hendrik vreemd of zeldzaam dunkt, brengt hij mij voor een verzameling. Zo ook eergisteren een teer mosplantje met worteltjes en soortgelijke draden. Toch alles steen en geen plant. Nog ben ik er niet achter, of God de Heer deze stenen van het begin af zo'n vorm gegeven heeft, of dat genoemde diertjes en planten in steen veranderd zijn, wat mij een opmerkelijk wonder zou lijken en een vermaning tot de mensenharten, dat ze liefde en geloof niet laten verdwijnen, om niet te verstenen gelijk deze arme plantjes.

Ook een nagel aan Zieglers doodkist is Jacob, de wakkere smid. Hij ook gaat nu naar de preek, omdat hij de zware geldboeten, die op het wegblijven staan nooit zou kunnen opbrengen. Na de predikatie echter komt hij bij me om me van alles nauwkeurig verslag te geven en zich te laten onderrichten.

„Nooit heb ik in de goede oude jaren in de kerk zo scherp opgelet als nu", zegt hij. Doch ook deze oplettende toehoorder heeft Ziegler voor enige weken aangeklaagd en wel van ongepast gedrag en minachting van zijnen voornamen persoon. Dat kwam zo: Simon Ziegler stond met verschillende anderen bij de marktfontein en hield een blad papier voor zich uitgestrekt waarop iets geschilderd en afgebeeld stond, dat hem en die bij hem stonden, zeer vermakelijk moest toeschijnen, wijl ze zich er overvrolijk maakten en uitbundig lachten. Toevallig komt de smid daar voorbij. Ziegler roept hem aan en houdt hem het papier voor. Doch nauwelijks werpt Jakob er een blik op, of zijn geweldige vuist slaat er tussen, dat de stukken er af vliegen en de predikant achteruit tuimelt: hij zou zeker gevallen zijn, als Epplein hem niet tegengehouden had. Op die prent was de Paus voorgesteld als draak, bisschoppen met wolfs- en kattenkoppen, monniken en nonnen op zo'n ongepaste manier, dat het zich niet beschrijven laat heeft mij Jacob later verteld. Voor zijn waardige daad heeft de smid drie dagen gevangen gezeten en wie weet, hoe lang nog verder, had men hem niet nodig gehad om de Andalusiër van de graaf te beslaan, een vurige ros dat geen smid aan zich laat komen behalve onze goeie Jacob. Daardoor vernam de graaf uit diens eigen mond de waarheid, die men vroeger met een schel gekleurd manteltje bedekt had, terwijl men hem had doen geloven, dat de smid uit trots en twistzucht zich hoogst onbehoorlijk tegenover de predikant gedragen had.

Ten slotte moet nog één nagel aan Zieglers doodkist genoemd worden: mijn oude, trouwe Hans Rieter wien zijn zeventig jaren bijna even erg in de knoken zitten als bij mij en wien het verdriet over de bijna geheel veranderde wereld zoals mij het hart beknelt.

Schenkt ons de hemel in al onze noden een zonnige dag, zo strompelt Rieter voor een uurtje naar mijn woning om over het leed van de tegenwoordige tijd te klagen: alsof een uur daarvoor tegenwoordig ... ongehoorde toestand is ontstaan, alsof de Boze de oppermacht en opperregering gekregen heeft op de arme wereld van onze Heer.

Niets goeds is er uit voortgekomen, dat men de lieden met geweld naar de preek drijft komen ze er uit, dan dollen ze als losgelaten veulens. Dadelijk zijn alle herbergen vol. Men hoort slechts woest getwist en gevloek. En 's avonds wordt het een vechtpartij en bloedvergieten.

Een weerspannige jeugd groeit op en dit valt niet te verwonderen. Want waar zullen de kinderen gehoorzaamheid leren, als overal oproer en alle menselijke vrijheid gepreekt wordt? Waar eerbied als ze het heilige met smaad bedekt en in de modder vertrapt zien?

Daarom heeft God de Heer Zijn ontevredenheid doen blijken door een opmerkelijke kindersterfte in het laatste voorjaar. Er is bijna geen huis waar niet een engeltje uit heenvloog.

Wie weet raad?

Zaterdag heeft Tante al verteld, dat er verschillende neefjes en nichtjes zijn, die het niet prettig vinden, dat ze maar één kans hebben, om door het oplossen van de raadsels een prijs te winnen. Ze zouden graag punten krijgen, schreven ze voor de raadsels, die ze wel goed hebben, ook al winnen ze geen boek omdat ze de raadsels niet allemaal goed oplosten.

Anderen zouden bovendien graag punten verdienen door het inzenden van verhalen, moppen en tekeningen. Tante heeft daar nog bij gezegd, dat ze dan ook, punten zou geven voor het sparen van postzegels voor onze zieke neef in Zwitserland.

Tante heeft over al deze dingen goed nagedacht en het lijkt haar het beste, alle neefjes en nichtjes zoveel mogelijk kans te geven, voor zich zelf een cadeau bij elkaar te sparen.

Nu zullen we het zo regelen, dat de winnaar van onze raadsels nog altijd een boek krijgt. Ook het neefje of nichtje, dat 1000 postzegels opstuurt voor onze zieke neef.

De inzendertjes, die geen prijs winnen, winnen punten:

Vijf voor elke goede oplossing van de raadsels.

Vijf voor elke vijftig postzegels, die je bij elkaar spaard.

Voor de inzending van verhalen, moppen en tekeningen zal Tante niet het aantal punten van te voren vast stellen. Dat aantal hangt er van af, hoeveel en hoe goed de inzendingen zijn.

Elke 1000 gespaarde punten beloont Tante dan met een mooi boek. Zelfs een „cowboy"-boek, wanneer de neefjes dat graag hebben, zoals Bernard Davelaar van Bonaire, die daar om vroeg.

Dus nu maar aan het sparen. Tante zal de lijst van de verdiensten in de krant plaatsen. Dus dan kun je zelf zien, hoe groot je bankrekening is.

Voor de zekerheid nog even de raadsels voor degenen die ze kwijt zijn:

1. Wat is het tegenovergestelde van Java?
2. Waarom steken de muggen deze maand niet?
3. Wat kan door de glazen vallen zonder te breken?

Tot 14 Februari a.s. mag je je oplossingen inzenden aan je liefhebbende:

Tante Corry
Amigoe di Curaçao
Conscientiesteeg
Curaçao

Hoe is die?

KOPEN OF VERKOPEN

Een rijke Amerikaan bezocht met zijn twee zoontjes de Amsterdamse dierentuin. Toen hij alles gezien had, riep hij de oppasser en zei:

„Ik moet onmiddellijk de directeur spreken. Ik heb dit tuintje eens goed bekeken en ik vind het wel aardig. Ik wil het kopen voor mijn zoontjes".

De oppasser keek de zoontjes eens goed aan en zei toen:

„Het tuintje is niet te koop, meneer. Maar ik heb uw zoontjes eens goed bekeken en ze staan me wel aan. We willen uw zoontjes wel kopen voor ons tuintje".

DE NIEUWE DIENSTBODE

Mevrouw: „En, Kaatje, waar zijn je aanbevelingsbrieven?"

Kaatje: „Ik heb ze allemaal verloren, Mevrouw".

Mevrouw: „Maar Kaatje, dat is verschrikkelijk".

Kaatje: „Hoe weet u dat nou, Mevrouw, u heeft ze toch niet gelezen?"

TE WARM.

Moeder: Maak het badwater niet vuil, kind. Wat doe je er in?

Miesje: „Ik wilde een stuk ijs schoon wassen, moe, maar nu ben ik het kwijt".

VAN DE REGEN IN DE DRUP.

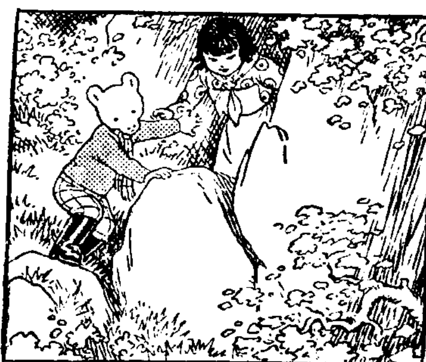
Pa: „Jan, loop wat harder; je wordt doornat in de regen".

Jan: „Hard lopen helpt toch niet, pa, want in de andere straat regent het ook".

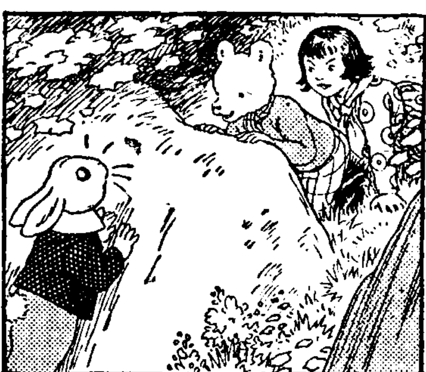
Rupert en Margot

49. Ze namen hartelijk afscheid van de behulpzame kikvors. Rupert wringt zich door het gat aan de onderkant van de deur en helpt daarna Margo er door. Hij zorgt er goed voor, dat ze haar kleren niet scheurt aan het ruwe hout. Het komt precies uit: buiten vinden ze een brug en lopen er hard over heen. Margo begrijpt er niets van. „De kikvors noemde dit een klein bruggetje" mompelde ze. „Ik denk, dat hij bedoelde klein voor het grote kasteel. 't Is vast wel te klein voor een reus denk je niet?" 't Is groot genoeg voor ons", lacht Rupert, „en dat is de hoofdzaak".

50. Toen ze eenmaal weer onder de bomen waren voelde Rupert zich veiliger. „Ik kan me maar slecht voorstellen, waar we zijn", zegt hij, „en ik heb zo'n idee, dat Hup en Hop meer dan genoeg hebben van het wachten in de boot. Hij ziet ergens een goed uitkijkpunt en kijkt naar beneden op de rivier, die niet ver weg meer is. „Ik geloof, dat wer er langs deze weg kunnen komen", zegt hij en helpt Margo naar omlaag langs de rotsige heuvelhelling. Maar op eens staat hij stil. „Ik hoor daar beneden iets bewegen", fluistert hij. „Even een ogenblikje stil staan".

51. Rupert sluipt naar voren, terwijl het geluid dichterbij komt. Nog een ogenblik en daar duikt het bezorgde gezicht van Hop op. „O, Rupert", roept de tweeling Konijn uit, wat ben ik blij, dat ik je vind. Hup en ik zaten vreselijk in de war over jou. Je bleef zo lang weg. We dachten, dat je in moeilijkheden geraakt was. Heb je nu een weg naar het kasteel gevonden, om Margo te gaan zoeken?" Terwijl hij nog spreekt komt Margo over Ruperts schouder gluren. „Je hoeft heus niet meer te zoeken", zegt ze lachend.

52. Nadat Hop van zijn verbazing bekomen is, helpt hij ook een handje om Margo langs de steile helling naar plaatswaar Hup nog steeds beneden te helpen, naar de wacht bij de boot. De tweelingen zijn dol blij, dat ze Margo terugzien en luisteren met gespannen aandacht naar Rupert, die alles wat er gebeurd is, vertelde. „Hemelse goedheid, dat heeft maar weinig gescheld!" roept Hup. Ik geloof, dat we er het beste aan doen, zo gauw mogelijk te verdwijnen, voordat de reus ons te pakken krijgt". Rupert lacht daar maar eens om. „Waarom zo'n haast?" vraagt hij. „De reus weet geen eens, dat we in zijn kasteel zijn geweest. Hij heeft geen stick van ons gezien".

Noodzaak tot samenwerking in Caraibisch gebied.

Economische samenwerking zal politiek isolement doorbreken.

De redacteur voor West-Indië van het „Algemeen Handelsblad" schrijft onder de titels „Noodzaak tot samenwerking in Caraibisch gebied" en „Streven naar economische eenheid zal politiek isolement doorbreken", het volgende:

Op de Westindische conferentie, die van 27 November tot 9 December op Curacao werd gehouden, is tijdens de besprekingen duidelijk gebleken, dat de Caraibische landen niet langer als afzonderlijke economische eenheden kunnen worden beschouwd, maar veel meer dan tot dusver, zullen moeten samenwerken. Het sterke doorbreken van dit besef is belangrijker nog dan de op zichzelf niet onbelangrijke resoluties, die werden aangenomen. De voornaamste van deze resoluties betroffen het aanvaarden van een rapport van de landbouwkundige van de F.A.E., dr **Neumark**, waarmede tevens voor de eerste maal in officiële samenwerking tussen de Caraibische Commissie en de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties tot stand kwam, en voorts het besluit om de Britse eilanden Sint Lucia en St. Vincent tot landbouwproefeilanden van het gehele Caraibische gebied te maken.

Isolationisme.

Wie het Caraibisch gebied kent, weet hoe uiterst geisoleerd men op deze eilanden ten opzichte van elkander leeft. Op de Nederlandse Antillen weet men vrijwel niet wat er op de Britse eilanden of op Puerto Rico of de Maagden-eilanden omgaat; op de Franse eilanden Martinique en Guadeloupe, die sterk op het moederland zijn aangewezen, is dit isolement nog groter. Toch is het Caraibisch gebied, cultureel, historisch en economisch een duidelijk aanwijsbare eenheid, die sterk verschilt van wat men Latijns Amerika pleegt te noemen, en waarvan de grenzen merkwaardig genoeg tot ver op het vasteland liggen, waar de Guyana's om genoemde redenen tot het Caraibisch gebied kunnen worden gerekend.

In Brits West-Indië doet zich de stroming voor om de Britse eilanden, alsook Brits Guyana en Brits Honduras, in een federatie te verenigen, waarvoor de ontwerpen reeds gereed liggen en welke federatie niet onmogelijk de Dominion-status zal verkrijgen. Het lijdt geen twijfel, dat zulk een ontwikkeling de andere gebieden niet onberoerd zal laten. Van hoe grote betekenis economische samenwerking is, kan worden gedemonstreerd door de sterk eenzijdige economie van de Nederlandse Antillen, maar ook door Suriname, dat een tekort aan bevolking bezit, terwijl elders eilanden in het Caraibisch gebied overbevolkt zijn.

De Caraibische Commissie kwam voort uit een samenwerking tijdens de oorlog tussen de Verenigde Staten en Engeland om de voedselverbinding veilig te stellen. Na de oorlog, toen de commissie werd uitgebreid met de moederlanden Nederland en Frankrijk en de naam Caraibische Commissie kreeg, is zij geruime tijd „weinig spectaculair" geweest, met dien verstande, dat zij haar werkzaamheden naar het wetenschappelijk terrein van de inmiddels door haar opgerichte Raad van Onderzoek verplaatste, waarvan de resultaten, in talloze rapporten en adviezen vastgelegd, thans hun invloed doen gelden.

West-Indische Conferentie.

Om de twee jaren houdt de Caraibische Commissie een West-indische conferentie ter bespreking van een bepaald onderwerp. Betrof dit op de vorige conferentie op Guadeloupe of de industrialisatie, op de bijeenkomst op Curaçao werden de landbouw-problemen besproken. Het spreekt vanzelf, dat dit onderwerp, de economische basis immers van vrijwel het gehele Caraibische gebied, ruime belangstelling trok. Landbouwdeskundigen met wereldnaam van de F.A.O. woonden deze conferentie bij. Behalve door de vertegenwoordigers van 15 van moederlanden afhankelijke of daarmede samenwerkende gebieden, werd de conferentie bijgewoond door waarnemers van enkele zelfstandige republieken.

Voorstel van Dr Neumark.

Het voorstel van de vertegenwoordiger van de F.A.O. **dr Neumark** werd aangenomen om voor het gehele Caraibische gebied een uitvoerig landbouwproject op te stellen en daarvoor deskundigen in dienst te nemen. Belangwekkend was de slotconclusie, waarin gezegd werd, dat landbouwplannen niet langer uitvoerbaar zijn voor elk Caraibisch gebied afzonderlijk, doch dat een gemeenschappelijke landbouwpolitiek moet worden opgesteld.

Het in aansluiting hierop aangenomen voorstel om de eilanden St. Vincent en St. Lucia tot „proefgebieden" van het gehele Caraibische gebied te ontwikkelen, geschiedde op de overweging, dat de bodemstructuur op deze eilanden daarvoor het meest geschikt is. Ook dit is een uitvoerig project, waarvoor steun, behalve van de Verenigde Naties en van het Punt Vier-programma van de Verenigde Staten, ook van de moederregeringen zal worden verzocht.

Ook politiek?

Hoewel de werkzaamheden der Caraibische Commissie geheel op economisch terrein liggen, gingen de debatten soms de politieke kant uit. Zo betoogde de heer **Jagan** van Brits Guyana, dat de conferentie moest gaan denken in termen van „de Verenigde Staten van het Caraibisch bekken". Tekenend is voorts, dat twee belangrijke politici, **Bustamente** van Jamaica en **Adams** van Barbados, als commissarissen van de Caraibische Commissie werden voorgedragen!

Het lijdt geen twijfel, of de samenwerking in Caraibisch verband zal steeds meer de belangstelling van de betrokken gebieden krijgen. Welk eiland daarbij als centraal punt in aanmerking zal komen, is moeilijk te zeggen, doch in dit verband wordt aan Trinidad gedacht, waar reeds de zetel der Caraibische Commissie is gevestigd en waar ook de zetel van de Britse federatie is geprojecteerd. Maar ook kan een belangrijke rol worden toegekend aan Jamaica met zijn 1.3 millioen inwoners, dat reeds politiek aan de top staat en ook Barbados mag niet worden vergeten. Cultureel zal mogelijk een belangrijke invloed van het reeds lang zelfstandige Haiti kunnen uitgaan, terwijl ook de Spaans-georiënteerde landen in het gebied, zoals Puerto Rico, Cuba en Santo Domingo, hun invloed zullen doen gelden.

Intusen wordt op de structuur van de Caraibische Commissie critiek uitgeoefend, onder andere in Suriname en de Nederlandse Antillen, opdat het zwaartepunt, dat thans nog grotendeels bij de moederlanden berust, meer en meer naar de gebieden in het Caraibisch bekken zal worden overgebracht.

MISSCHIEN GEEN GOEDE ZAKEN-RECLAME, — maar.. dit „Houten Waarschuwingsbord" te Croxley Green, Herts, is een krachtdadige herinnering aan het feit, dat de campagne voor veiligheid op de weg niet veronachtzaamd moet worden. Voor wie het nog niet duidelijk genoeg vinden: „Deze elm-houten planken dienen voor het maken van doodskisten. Rijd voorzichtig."

Sovjet-Unie dringt aan op Conferentie van grote vier

Parijs — De Sovjet-Unie drong in haar antwoord op de jongste Amerikaanse, Britse en Franse nota's over de voorbereiding van een conferentie van de Grote Vier aan op een spoedige bijeenkomst van de Raad van Ministers van Buitenlandse Zaken. In de nota wordt de mogelijkheid toegegeven, dat andere kwesties dan de herbewapening van Duitsland worden besproken.

ACHESON NIET TEVREDEN.

Washington — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dean Acheson, heeft Woensdag op zijn wekelijkse persconferentie verklaard, dat „niet de Duitse herbewapening, maar het handhaven en de opbouw van legers van Rusland en zijn satellieten de internationale spanning scheppen".

Acheson oefende krachtige critiek op de jongste Sovjet-nota over eventuele besprekingen tussen de Grote Vier. Hij verklaarde, dat er geen bepaald nieuws was in de nota. Zij bevatte krachtige propaganda, hetgeen de gebruikelijke Sovjet-techniek is, namelijk om de anderen te beschuldigen van wat Rusland zelf doet, aldus Acheson. Hij verklaarde in antwoord op een vraag, dat „behalve de grote massa van Ruslands leger er zeer aanzienlijke legers van de satellieten boven de bij de vredesverdragen gestelde limieten" zijn.

Acheson weigerde te zeggen, of de drie Westelijke mogendheden zouden voorstellen, dat dit onderwerp zou worden besproken op de bijeenkomst van de ministers van buitenlandse zaken der Grote Vier.

IN VRIJHEID GESTELD.

Landsberg — Alfred Krupp en 28 andere Duitse oorlogsmisdadigers, wier vonnissen Woensdag door de Amerikaanse autoriteiten werden herzien, zijn vanmorgen uit de gevangenis van Landsberg ontslagen. Alfred Krupp werd bij het verlaten van de gevangenis aan de poort begroet door zijn broeder Berthold von Schlen, directeur der Krupp-fabrieken te Essen, en zijn Amerikaanse verdediger Barl Carroll, die uit San Francisco was overgekomen. Tot de andere prominente vrijgelaten gevangenen behoort de vroegere generaal Wilhelm Speidel, broeder van Hans Speidel, voormalig stafchef van wijlen veldmaarschalk Rommel. Hans Speidel is een der drie Duitse militaire deskundigen, die op het ogenblik met de geallieerden in Bonn besprekingen voeren over de mogelijkheden der vorming van een Duitse strijdmacht in het kader van het voorgestelde Europese leger. Tientallen fotografen stonden bij de gevangenispoort de vrijgelatenen op te wachten. Speidel gaf de aanwezige journalisten een hand en uitte telkenmale zijn vreugde over zijn vrijlating. Familieleden en vrienden der vrijgelatenen buiten de poort hadden allen bloemen bij zich. Graaf Von Lutz Schwerin Krosigk, minister van financiën en van buitenlandse zaken onder Hitler, slaagde er in de verslaggevers te ontwijken. Een andere voormalige hoge Nazi-functionaris, die vandaag is vrijgelaten, is Wilhelm Keppler, hoofd van de speciale afdeling van het ministerie van buitenlandse zaken. Verder bevinden zich onder de vrijgelatenen drie oud-generaals: Ernest von Leyser, Hubert Lanz en Ernest Dehner. Vrijdagavond zijn nog vier wegens oorlogsmisdaden veroordeelde Duitsers vrijgelaten, onder wie Franz Schlegelberger om gezondheidsredenen. Hij was een hoge Nazi-jurist, die de rassenleer der Nazics in toepassing heeft gebracht. Onder de vandaag vrijgelatenen bevinden zich voorts voormalige hoge Nazi-functionarissen op juridisch en medisch terrein, alsmede S.S.-officieren en beheerders van concentratiekampen.

ADENAUER TEGEN NEUTRALITEIT.

Bonn — Kanselier Adenauer heeft in een radiorede verklaard dat de neutraliteitsgedachte „zekere verleidelijkheid" heeft, doch dat het land alleen temidden van oorlogvoerenden neutraal kon blijven, indien het economisch en militair sterk genoeg zou zijn om de eigen grenzen te verdedigen. De enige wijze tot verdediging van de veiligheid was zich te scharen aan het „Westelijk vredesfront". Hij zeide te verwachten, dat de regering te Bonn van alle fazen van een eventuele vier mogendheden conferentie op de hoogte zou worden gesteld en haar standpunt naar voren mocht brengen als er zaken betreffende Duitsland ter sprake komen. De bondsregering had het meeste belang bij een vrede door haar eigen positie. Hij wees de voorsteller van Oost-Duitsland tot besprekingen van Duitslands hereniging van de hand, doch zeide, dat het parlement hierover te beslissen had. Hij geloofde niet in beloften tot het houden van vrije geheime verkiezingen.

ZWEDEN 7 MILLIOEN INWONERS

Stockholm. — In 1950 heeft het aantal inwoners van Zweden de 7 millioen overschreden. Omstreeks 1900 passeerde het aantal Zweden de 5 millioen en in 1920 de 6 millioen.

Vlam Dam

Het onderschrift „Vlam Dam" onder een van de schilderijen op de Engels-tentoonstelling heeft misschien boven menig hoofd een vraagteken doen oprijzen. Wat — for God's sake — is Vlam Dam? Zelf was ik er een ogenblik door verbijsterd, tot mij plotseling een licht opging. Heb ik niet drie jaar lang tegen deze berg aan zitten kijken? Maar dan is het de St. Michielsberg, alias BLANDAN (Zie top. kaart blad XI). Het woord Blandán is een verbastering van Brandaris, groteske naam voor een berg, vanwaar vuursignalen gegeven werden in tijden van gevaar. Onze bekendste Blandán is die van Bonaire. Als in vroeger tijden een vijand vanuit het noorden Curaçao wilde aanvallen, voer hij met zijn vloot tussen Bonaire en Curaçao door. Dat werd door de militaire wachtposten van Bonaire gezien. Deze nu hadden opdracht om in zo'n geval onmiddellijk op de Brandaris een groot vuur te ontsteken, overdag met vochtig hout (dan zag men de dichte rookwolken op Curaçao) en 's nachts met droog hout (dan zag men de vuurgloed op Curaçao). Herhaalde malen werd er door de Directeuren (Gouverneurs) alhier op aangedrongen, dat men bij de Brandaris steeds enige stapels gekapt hout in voorraad moest hebben.

Brandaris is dus niet zozeer een eigennaam alswel een soortnaam; het was de naam voor **elke berg**, waarvan vuursignalen moesten gegeven worden. Het vuursignaal van Bonaire werd het best gezien op Oostseinpost (een militaire wachtpost op een heuvel; zie top. kaart bl. XVII dichtbij het landhuis Fuik) en Midden Seinpost (zie top. kaart bl. XIII ten Z. van de weg van Scherpenheuvel naar Montanje di Rey). De militairen van die wachtposten gaven het signaal door naar de stad met kanonschoten of anderszins.

Curaçao had echter ook zijn Brandarissen, waarvan de St. Michielsberg er één was. De wachten op de Jack Evertsberg en op de Zwarte Berg moesten dit dan weer doorgeven, als er gevaar uit het Westen dreigde.

De naam Brandaris is ten slotte te danken aan de matrozen van de W. I. Compagnie, die uitvarend van het Nieuwe Diep, geen beter prototype van vuurtorens kenden dan de grote beroemde Brandaris van Terschelling. Op het platte dak van deze vierkante toren werd een groot vuur gestookt, precies als op de dochterbrandarissen in de West. Ik hoop hiermede van vele peinzende voorhoofden een vraagteken te hebben weggewist.

M. D. Latour O.P.

Westerling in Tanger

Brussel — De autoriteiten van de Belgische Veiligheidsdienst zijn blij, dat Westerling in Tanger is. Men zeide het bewijs te hebben, dat hij een week geleden met een van een Belgische industrieel geleend vliegtuig Brussel zonder paspoort heeft verlaten. Westerling zou van een Amerikaans persbureau 100.000 Belg. francs ontvangen hebben voor zijn memoires.

RUSTIG INDONESIE.

Djakarta — Een employé van de onderneming Klein Getas bij Semarang en de vrachtwagen, waarin hij reed, worden sinds Woensdagmorgen vermist, toen een bende de vrachtwagen aanhield even buiten Semarang. De mannen sleurden de employé, P. A. Portier, uit de wagen in een jeep, die klaar stond, en twee anderen klommen op de vrachtwagen en dwongen de chauffeur naar Semarang te rijden, waar de chauffeur en de passagiers, arbeiders, werden weggejaagd. Portier is op bijna dezelfde plaats ontvoerd, waar de vorige week een moord plaats gehad heeft.

C.P.N. PROTESTEERT

's-Gravenhage. — Het bestuur van de Communistische Partij Nederland heeft een telegram verstuurd aan president Truman, waarin het verklaart diep geschokt te zijn over de electrocutie van „vier onschuldige negerjongens in Martinsville".

„In naam van het werkend volk in Nederland, dat rassendiscriminatie en rassenhaat verafschuwt, verzoeken wij u het leven van de andere drie slachtoffers te sparen en een tweede drievoudige moord te voorkomen", zo zegt het telegram.

P. v. d. A. EN IRIAN

Rotterdam. — Op het congres van de Partij van de Arbeid te Rotterdam zei de voorzitter van het congres Koos Vorrink in zijn openingsrede, dat het de vurige wens van de Partij van de Arbeid is, dat de RTC het begin is van een vruchtbare samenwerking tussen vrije en zelfstandige naties. Moge het de verder ziende elementen in beide volken gegeven zijn de weg te vinden naar een aanvaardbare constructieve oplossing in het conflict inzake Nieuw-Guinea. Er is geen sprake van, dat men op goede gronden zou kunnen volhouden, dat de moeilijkheden over Nieuw-Guinea uitsluitend tot de competentie van Nederland en Indonesië behoren. Wij hebben met voldoening vastgesteld, dat de regering zich bereid verklaarde bij het onverhoopt uitblijven van overeenstemming internationale bemiddeling te willen aanvaarden.

SOMBERE TOEKOMST

Groningen. — De Europese landbouw staat tegenover een „Zeer sombere" toekomst, tenzij de West-Europese landen besluiten tot landbouwkundige samenwerking, aldus prof. W. Niklas, de West-Duitse minister van landbouw gisteravond alhier.

WOONDEN DEBAT IN LAGERHUIS BIJ

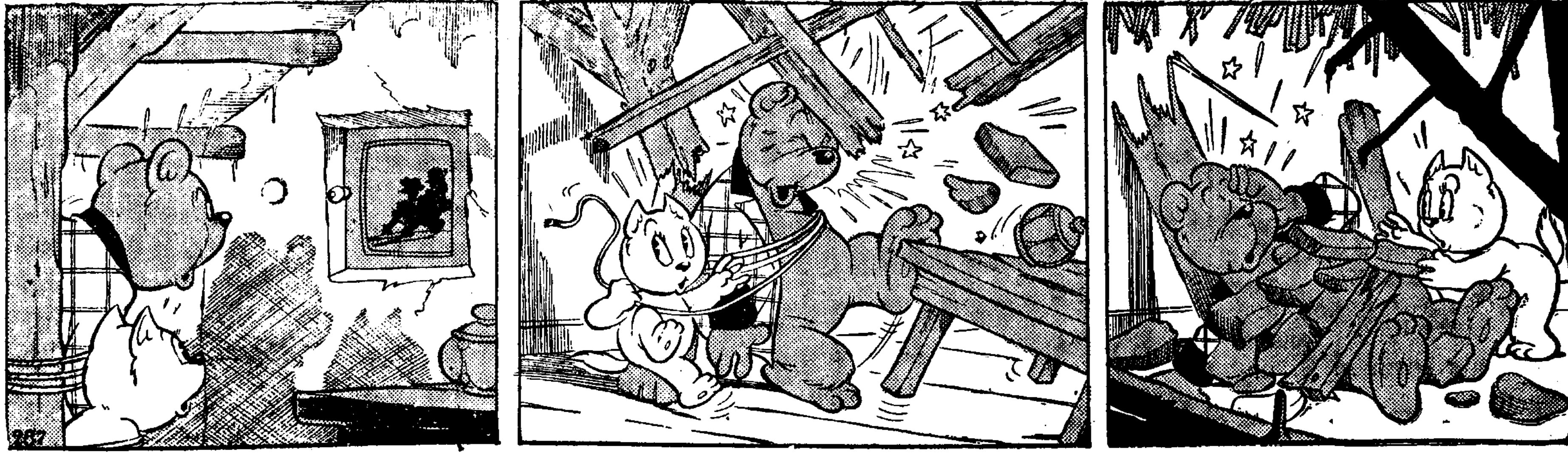
Londen. — De Nederlandse parlementaire delegatie, die van 8 tot 13 Februari een bezoek aan Engeland brengt, woonde het debat in het Lagerhuis bij. De leider van de delegatie, de heer Serrarens, zeide, dat de gemeenschappelijke liefde voor de vrijheid Engeland en Nederland verbond.

De landen hadden veel nauwer samengewerkt sedert het eerste parlementaire bezoek uit Nederland drie jaren geleden. Engeland en Nederland waren thans leden van de Noord-Atlantische Organisatie en van de Raad van Europa. De heer Serrarens dankte Engeland voor de grootse ontvangst van Koningin Juliana en Prins Bernhard.

GENE TIERNEY — die in Londen was voor de verfilming van „Night and the City", met als medespelers, Richard Widmark en Googie Withers, geeft baby Tina (10 maanden en 4 tanden) gelegenheid in Hyde Park een fris luchtje te scheppen.

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

Hieper en Super verlieten de hut met dreunende stappen en pen de eenzame landweg op.

„De schurken!" bromde heer Bommel. „Een schande is he.' ep treurig! Een arme heer zijn laatste.... eh sleutel te ontste- n! Dat zijn slechte lieden, Tom Poes! In en in-slecht!"

„Ja!" zei Tom Poes. „Maar ik ben benieuwd wat ze met die eutel gaan doen, heer Bommel! Konden we maar achter hen n gaan!

Ze schijnen te weten waar het is, waar die sleutel op past!"

„Je zegt het!" riep heer Bommel uit. „Die sleutel is maar rie! Waar is het waar die sleutel oppast? Dát vraag ik je! e moeten loskomen, als je me begrijpt! Ruk eens even mee, nge vriend! Ik heb zo het gevoel, dat deze touwen meegeven..

Oeaah...... Wpfffff!...... hupla! Een...... twee...... pfff.. hoep!"

„Het zijn niet de touwen die meegeven! Het is de balk!" riep Tom Poes ongerust. Maar het was te laat. Heer Bommel trok zó hard, dat de vermolmde stutbalk waaraan ze vastgebonden zaten, met een dor, knappend geluid door midden brak en naar beneden stortte. Hij stortte echter niet alléén. Het gedeelte van het dak dat er op rustte, stortte mee en ze werden allebei bedolven onder neerploffende dakspanten- en balken.

Tom Poes kwam er het beste af, want toen hij zich had vrijgemaakt van de touwen en onder de rommel uitkroop, zag hij, dat heer Bommel getroffen was door een groot stuk hout en nu half-bewusteloos onder de ruïnes lag....

Henny Eman vertrouwt op invoering van beroepsrecht

's-Gravenhage. — De leider van de Arubaanse Volkspartij heeft een telegram gezonden aan minister Van Schaik, waarin hij o.a. het vertrouwen uitsprak, „dat de uiteindelijke formulering van het beroepsrecht zodanig zal luiden, dat de Nederlandse regering inderdaad het beroepsrecht als bescherming der belangen der minderheden garandeert". Hij zegt ten aanzien van de zetelverdeling: „Terwijl Curaçao bij de inwerkingtreding van de Interimregeling in feeststemming verkeerde door vlaggen en winkelsluiting, heeft Aruba gegriefd deze dag laten voorbijgaan door opzettelijk alle winkels open te houden en niet te vlaggen".

Vier Curacaose pioniers op avontuur

Een reis naar Europa

Zoals de meeste lezers wel weten, gaat het N.P.G. elke zomervacantie een week of drie op stap voor een buitenlands kamp met een aantal van haar meisjes n.l. de beste padvindsterskampeersters, gekozen uit alle groepen. Verleden jaar waren er plannen in de maak om dit jaar zo'n buitenlands kamp op groter schaal te doen en wel.. naar Europa: Engeland, Zwitserland en Holland stonden op het programma. Dit mooie plan is echter geschrapt omdat het N.P.G. in deze tijd van spanningen en dreigingen de verantwoording van een dergelijke tocht niet op zich durft te nemen en dus dit keer weer wat dichter bij thuis blijft.

Natuurlijk was het voor de meisjes die zich al op een derlijke reis verheugd hadden, een erge teleurstelling en enkele avontuurlijke geesten onder de andere meisjes besloten op eigen gelegenheid en risico de reis te ondernemen, om tenminste een internationale bijeenkomst in het „Chalet" te Adelboden in Zwitserland te kunnen meemaken. Het Chalet is het Internationale bezit van de Wereldbond waar padvindsters van over de hele wereld elkaar ontmoeten

Het N.P.G. draagt dus geen enkele verantwoording voor deze trip, maar stond vier oudere ervaren poniers toe als „padvindsters" de tocht te doen; vier individuelen dus!

Het spreekt vanzelf dat deze meisjes voor grote moeilijkheden staan. Ze willen deze tocht geheel in padvindstersstijl doen, dus sportief en zonder overbodig comfort. Hoofdzaak is dat zij zelf hun mensenkennis en kijk op de toestanden en gewoonten in andere landen verruimen omgekeerd bijdragen tot een beter begrip van ons eigen eiland en zo, al is het maar nog zo'n klein steentje bijdragen om beter begrip te brengen tussen naties en volkeren, met als uiteindelijk ideaal: „WERELDVREDE".

Goedkoop

„In padvindstersstijl" schrijven wij hier boven, dus in de eerste plaats goedkoop en de kosten, die gemaakt zullen moeten worden zelf verdienen! Allerlei plannen zijn dan al ook gemaakt voor een goedkope overtocht en een dito verblijf in Europa. Maar.... ze zouden graag wat materiaal meenemen om hun verhalen over Curaçao te illustreren, zoals films, costums, muziekinstrumenten, photos, boeken, platen, enz.

Medewerking gevraagd

Maar hoe nu aan een dergelijk som gelds te komen?!

Ook daarvoor maakt het actieve viertal haar plannen: Ze zijn van plan te geven: een uitvoering — een kindermiddag — een filmavond — een filmmiddag voor kinderen — een theemiddag met verkoop van planten, enz.

Als de som niet geheel gebruikt zal worden kan het voor een of ander algemeen padvindstersdoel bestemd worden. De padvinderij, die geen officiële steun krijgt, kan zo'n extraatje ten alle tijde gebruiken.

Voor al deze plannen is medewerking van verschillende kanten reeds toegezegd, o.a. in de eerste plaats van Mevrouw Peters, Ere Voorzitster van het N.P.G. en verder van Mej. M. Verheyen, Mevr. E. Debrot, Mevr. B.E.G. Henriquez, verschillende medewerksters van de uitvoering van Coromoto, de heer J. de Lima en nog vele anderen. En last but not least TIM die deze vier meisjes vanaf het begin vooral met morele steun en raadgevingen op allerlei gebied heeft geholpen.

Maar natuurlijk moet er ook medewerking van de kant van het Curaçaos publiek komen om al deze middagen en avonden te bezoeken en tot een financieel succes te maken.

De reis zal ongeveer drie maanden duren; eind Juli zou men willen vertrekken. Behalve bovengenoemd verblijf in het Chalet in Adelboden, hopen zij ook te gaan naar de padvindersjamboree die dit jaar in Oostenrijk gehouden wordt en natuurlijk is ook „Our Ark" in Londen een van de pleisterplaatsen.

Bijzonderheden over de uitvoeringen enz. zullen spoedig bekend gemaakt worden. Als maar eerst wat bekendheid aan het plan wordt gegeven en sympathie wordt gewekt.

Wilt U inlichtingen, wendt U dan tot:

Jo Krieger, Cerrito, Tel. 5878

Mary Winkel, Scharlooweg 76, Tel. 2095

Ella Terzol, Breedestraat 149 (O) Tel. 3332

Tineke van Proosdij, West Indische Compagniestr. 3A, Tel. 3989.

Wij tekenen hierbij aan, dat deze reis onder verantwoordelijkheid geschiedt van de deelneemsters. De N.P.S. distancieert zich van deze onderneming, ofschoon zij wèl haar medewerking verleent om aan de nodige geldmiddelen te komen.

Minister Stikker vandaag naar Parijs

Grondstoffenprobleem onderwerp van bespreking

's-Gravenhage — De kabinetsformateurs hebben heden een bespreking gehad met de minister van buitenlandse zaken, mr Stikker

Stikker, die tevens voorzitter is van de O.E.E.S., vertrekt vandaag per vliegtuig naar Parijs voor besprekingen met Robert Marjolin, de secretaris-generaal van de O.E.E.S., over het probleem der grondstoffen. Men verwacht, dat mr Stikker ook besprekingen zal hebben met de administrateur van de E.C.A., William Foster, die vandaag te Parijs aankomst. Minister Stikker zal Zondag naar Nederland terugkeren.

600 VRIJWILLIGERS VOOR KOREA.

's-Gravenhage — „De Maasbode" meldt, dat zich reeds ongeveer 600 personen als vrijwilliger hebben aangemeld voor de troepen van de Verenigde Naties in Korea. De werving voor een aanvullende strijdmacht is ongeveer twee weken open gesteld en in militaire kringen wordt verwacht, dat het tweede detachement 800 man sterk zal zijn en vele oudgedienden uit Indonesië zal omvatten.

GEZANT IN SPANJE.

's-Gravenhage — W. C. graaf van Rechteren Limpurg, voormalig Nederlands gezant in Cairo, is vandaag officieel benoemd tot gezant in Spanje. Graaf Van Rechteren Limpurg, die 53 jaar oud is, is de eerste Nederlandse gezant in Spanje sinds de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties het verbod van politieke betrekkingen met Spanje heeft opgeheven.

NIEUWE COMMANDANT ZEEMACHT.

's-Gravenhage — Met ingang van 1 Maart is belast met de functie van commandant zeemacht Nederland schout-bij-nacht C. W. Slot, die met ingang van dezelfde datum benoemd wordt tot schout-bij-nacht.

P. V.D. A. EN IRIAN.

Rotterdam — Op het congres van de Partij van de Arbeid, dat te Rotterdam wordt gehouden, verklaarde ir H. Vos als zijn standpunt, dat hij bereid is partij te zijn in de regering, niet partij te worden van de regering. Het accent achtte hij de laatste jaren verkeerd gelegd. Wij zijn veel te weinig opgetreden tegen een aanvallende reactie. Sprekend over Nieuw Guinea, zeide de heer Vos, dat men doordrongen dient te zijn van het feit, dat Nederland beter af is zonder Nieuw Guinea dan met Nieuw Guinea. Dit land is economisch niet belangrijk voor ons, nu niet en nooit. Voor Indonesië is de overdracht echter wel belangrijk. Spreker verklaarde de val van het kabinet niet te betreuren. De militaire en sociale en economische vraagstukken dienen op de voorgrond te staan, maar ook moet de Indonesische zaak worden opgelost.

Prof. Kranenberg verdedigde zich tegen de mening, als zou hij in een artikel in „Het Vrije Volk" gepleit hebben, dat het partijbestuur altijd achter de minister aan moet lopen. Het tegendeel is bedoeld. De Nieuw Guinea-kwestie is helemaal niet zo opgelegd vanuit het oogpunt van ons beginsel. Als democraten hebben wij ons wel degelijk druk te maken over Nieuw Guinea. „Wij zijn geen vee, dat zo kan verkocht worden", zo verklaarde een vertegenwoordiger der Papoea's terecht. De kwestie-Nieuw Guinea is een internationale aangelegenheid. Wanneer de resolutie-Vos door het partijbestuur was aanvaard, hadden wij door ons toedoen gezeten in een kabinetscrisis. Wanneer men meent, dat het partijbestuur altijd zijn eigen gezicht moet tonen, dan maakt men een democratisch stelsel onmogelijk.

Votum van vertrouwen.

..Rotterdam — In antwoord aan de sprekers zeide de heer Vorrink tijdens het in Rotterdam plaats vindende congres van de Partij van de Arbeid, o.a. het ten aanzien van Irian eens te zijn met prof. Kranenburg. Spreker is tegen een lichtvaardige kabinetscrisis. Voor zover in de Partij van de Arbeid over Irian gediscussieerd is, was er reden voor een zeer voorzichtige houding bij het Kamerdebat. Er zijn ook in de Indonesische wereld wel degelijk afwijkende meningen ten aanzien van het standpunt van Sukarno. Nederland loopt niet rond met de behoefte: wij moeten zo gauw mogelijk van Irian af. Wij zeiden alleen — aldus de heer Vorrink —: De goede verstandhouding met Indonesië mag er niet door verstoord worden. De zaak heeft internationale aspecten en spreker wees in dit verband op de strategische positie van Irian.

Een in de latere loop van de vergadering ingediende vertrouwensmotie in het beleid van het Partijbestuur in het algemeen werd aangenomen met 1974 stemmen tegen 841 stemmen.

Gelukwensen.

Rotterdam — In de hedenmiddag gehouden vergadering van het Congres van de Partij van de Arbeid las de heer Vorrink de gelukwensen voor van de plaatsvervangend Hoge Commissaris van de Republiek Indonesië en van een telegrafische gelukwens van de Democratische Partij op Curaçao. Er werd besloten telegrammen van dank terug te zenden.

TRAGISCHE DOOD IN HAVEN VAN VLISSINGEN.

Rotterdam — Vijf brandweerlieden zijn vandaag in Vlaardingen verdronken, toen de dichte rook van brandende olie op het wateroppervlak in de haven de chauffeur van een brandweer-wagen het uitzicht benam, zodat deze in het water reed. Twee anderen werden ernstig gewond. De brandweerauto was op weg om zich te voegen bij twee andere, die aan één zijde van de haven waren opgesteld, om de brand te blussen, die, naar aangenomen wordt, veroorzaakt werd door vonken van een lasapparaat, die op een grote olievlek vielen. De olie, die gebruikt was om schepen te reinigen, werd in een hoek van de haven gestuwd door de sterke wind in plaats van, zoals gebruikelijk, door de stroom naar zee. De brand sloeg over op een sleepboot en bracht ook lichte schade aan een dok, waarin een tanker gerepareerd werd. Men kreeg de brand later onder controle. De lichamen van de brandweerlieden werden gevonden, nadat de olie was geblust. Zij waren verbrand, waaruit bleek, dat de brandweerwagen in de brandende olie was gevallen. Het is nog niet zeker, of er nog meer slachtoffers zijn, daar de brandweer van Vlaardingen vrijwillig is en nog niet bekend is, hoeveel mannen zich op de verongelukte wagen bevonden.

Vlaardingen — Over de brand in de Vlaardingse Wilhelminahaven wordt nog het volgende vernomen: Van de drie gewonden, die in het Algemeen Ziekenhuis te Vlaardingen zijn opgenomen, verkeert één in ernstige toestand. De in de haven liggende sleepboot is behouden gebleven, hoewel zij schade heeft opgelopen. Het dok, waarin een schip lag, heeft men laten zinken. Dinsdag zullen de omgekomenen worden begraven.

WERELDNIEUWS

17.000 STAKERS.

Londen — Vrijdagavond waren in de drie voornaamste Engelse havensteden Londen, Liverpool en Manchester 17.000 arbeiders in staking uit protest tegen de arrestatie van zeven stakingsleiders.

BEVIN BLIJFT AAN.

Londen — De Britse minister van buitenlandse zaken, Ernest Bevin, blijft in functie ondanks zijn huidige ziekte, zo wordt van gezaghebbende zijde vernomen, Premier Attlee heeft Vrijdag Bevin thuis bezocht. Naar verluidt was Bevin niet van plan ontslag te nemen als Attlee dat niet zou wensen.

SURINAME

SURINAME, EEN OVERBEVOLKT LAND.

Uit het artikel, dat wij gisteren onder deze titel opnamen is een pericoop weggevallen. De betreffende onderwerpen die hierdoor minder duidelijk werden, geven wij thans opnieuw in hun geheel:

De wetenschappelijke kant.

Over de wetenschappelijke kant van de landbouw sprekende, merkte ir Staf op, dat deze thans zo uitgebreid is, dat Suriname niet in staat zal zijn het alleen te doen. Er zal hier het een en ander door het proefstation kunnen worden verricht, doch men zal contact met andere landen, vooral Nederland, moeten onderhouden.

Zeer tevreden

De heer a Campo bleek zeer tevreden te zijn met de vorderingen, die te Wageningen en bij het Lelydorpplan waren gemaakt. Met de „Bonaire" wordt verwacht ir Kras, die eerst aanwezend ingenieur te Wageningen wordt voor de civiele werken. Over een maand of twee, drie kunnen dan de aannemers aanvangen met het werk.

Verder wordt hier verwacht Van der Meulen, vroeger directeur van het proefstation in Bandung voor de Rijksselectie. Daarvoor zullen ongeveer 10 ha. van de Prins Bernhard-polder worden afgestaan.

Met hem komt een bedrijfsboer mee. Met de immigratie der boeren hoopt men in 1952 een aanvang te maken.

Sportnieuws uit Nederland

In ons verslag van gisteren gaven wij U diverse bijzonderheden en verslagen van de wedstrijden van afgelopen Zondag. Wij maakten reeds melding van de grote overwinning van Heerenveen op Achilles, in welke wedstrijd Abe Lenstra een schitterende partij speelde.

De wedstrijd te Rotterdam tussen Feyenoord en Emma was een zeer harde en ruwe wedstrijd, met een legio vrije trappen en zelfs werd de Emmaspeler C. v.d. Gijp vlak voor het einde door de uitstekende scheidsrechter Verkerk, die een zeer zware taak had, uit het veld gezonden. Ja, het werd zelfs een complete kloppartij tussen een Emmaspeler en enkele supporters van het Feyenoord-stadion. Wat men noemt dus een sensationele wedstrijd, waarin hard om de punten gevochten werd. De wedstrijd te Den Bosch tussen B.V.V. en Sparta, die B.V.V. met 1—0 won, werd in de laatste minuten middels een strafschop beslist.

Sparta speelde een uitstekende wedstrijd, vooral de verdediging met Terlouw aan het hoofd, was in vorm.

Hieronder volgen de standen der eerste Klassers, bijgewerkt tot en met afgelopen Zondag.

A.:

Heerenveen	14	26
Be Quick	14	18
Leeuwarden	13	16
Go Ahead	13	15
Sneek	13	14
Frisia	13	13
Zwartemeer	13	13
G.V.A.V.	13	12
Achilles	14	12
Velocitas	14	8
Zwolse Boys	12	7
H.S.C.	14	6

B

D.W.S.	13	19
Wageningen	14	18
Enschede	14	18
N.E.C.	14	17
't Gooi	14	15
A.G.O.V.V.	14	15
Ajax	13	14
Ensch. Boys	14	13
D.O.S.	14	11
Heracles	14	9
Vitesse	13	8
Hengelo	13	7

C

Bl. Wit	13	19
R.C.H.	13	16
E.D.O.	14	16
A.D.O.	12	15
S.V.V.	13	15
Hermes/DVS	14	15
H.B.S.	13	13
V.S.V.	14	13
Haarlem	12	12
Volewijckers	13	11
D.W.V.	13	7
K.F.C.	12	4

D

B.V.V.	14	21
N.A.C.	13	19
Willem II	13	17
Emma	13	16
Feyenoord	14	14
R.B.C.	11	13
Longa	12	12
Sparta	14	12
N.O.A.D.	13	11
Xerxes	13	10
T.S.C.	13	8
De Baronie	13	3

E

P.S.V.	15	28
Eindhoven	14	20
V.V.V.	14	15
Chèvremont	15	15
Maurits	13	13
Brabantia	13	12
Sportclub Emma	13	12
M.V.V.	14	12
Sittardia	12	10
Bleyerheide	13	10
Limburgia	14	10
Helmondia	13	7

Hockey

Behalve in het Noorden, waar de sneeuw afgelopen Zondag als spelbreker optrad, vonden alle eerste klas hockeywedstrijden doorgang. Het begint nu toch mooi op te schieten met de competitie en hier en daar komt het einde al in zicht. In het Oosten liet P.W. wederom de kaas glippen om kampioen te worden door in Hengelo met 1—1 gelijk te spelen. In het Westen blijft de situatie aan de kop ongewijzigd omdat zowel H.H.J.C. als Togo wonnen. De mogelijkheid is hier niet uitgesloten, dat Togo zijn grote rivalen nog inhaalt, want overtuigend is het spel van H.H.J.C. niet. De leider in het Noorden — Groningen speelde niet. Van de vier adspirant-kampioenen maakt Venlo wel de meest constante en soliede indruk. De Venloërs klopten dit keer het in de laatste weken prima spelende Push in Breda met 3—0.

DUBBEL-KAMPIOENSCHAPPEN.

Phillip/McMurdoch — Berend/Claessens 6—1, 9—7; de Jongh/Brakke — Mason/Charles 6—1, 6—3; Pimentel/Pimentel — Tolud/Schotborgh 6—0, 6—1 en Chumaceiro / Salas — Thijm/Kappel 6—3, 6—2.

Programma voor Zaterdag:

Phillip/Mc Murdoch — Meit/Kion en de Jongh/Brakke — Gerharts/Brandwijk Nodelijk.

KLM BRIDGEDRIVE.

De uitslagen van de laatst in de KLM Societeit gehouden Bridge-Drive waren:

1. Hulsing — de Vos met 2430 pt; 2. Amorison — Pleysier met 1510 pt; 3. fam. Kloek met 1260 pt; De slamprijs werd gewonnen door Barendsma-Meyer.

Openbare Veiling.

Krachtens onherroepelijke volmacht zal op Dinsdag 13 Februari 1951 des voormiddags te 10 uur in het bovenlokaal van het kantoor van de N.V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao, alhier, Breedestraat (P) No. 27 ten overstaan van de ondergetekende notaris in het openbaar worden verkocht en aan de meestbiedende worden toegewezen.

De plantage met de daarop staande opstallen genaamd Baaiklaas, staande ten name van de Heer Raphael Arcangel Hato.

De veilcondities liggen ter inzage van belanghebbenden ten kantore van de ondergetekende notaris.

E. C. Henriquez.

BEKENDMAKING

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen maakt bekend, dat door het in werking treden van de Interimregeling op heden een wijziging is gekomen in de benaming van besluiten en beschikkingen.

Waar voorheen gesproken werd van **„besluit"**, werd daarmede bedoeld een besluit, houdende algemene maatregelen (art. 3, derde lid van de Wet op de Staatsinrichting van Curaçao, P.B. 1948, no. 71) in de plaats hiervan zal voortaan gebruikt worden de benaming **„landsbesluit, houdende algemene maatregelen"** (art. 2, tweede lid sub d van de Landsregeling van de Nederlandse Antillen).

Waar voorheen gesproken werd van „Gouvernementsbeschikkingen", zullen voortaan de beschikkingen, die genomen worden door de Gouverneur als Hoofd van de Landsregering, de benaming **„landsbesluit"** ontvangen.

De benaming **„beschikking"** zal gebezigd worden voor de bestuursbeslissingen, die getroffen worden door de Regeringsraad, leden van de Regeringsraad en daartoe bij algemene verordening bevoegd verklaarde landsdienaren.

De Voorzitter van de Regeringsraad, w.g. N. Debrot — De Gouverneur, w.g. L. Peters.

AGENDA

WEST-END: „Devil's doorway" Zaterdag 19 en 21.15 uur, Zondag 10.30, 18.30 en 20.30 uur; „Ghost of Zorro" Zondag 16.30 uur.

CINELANDIA: „The broken arrow" Zaterdag 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Wild Brian Kent" Zaterdag 19 uur; „Lawless code" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „My foolish heart" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Dos tenorios de bario" Zondag 10.30 uur; „Rainbow over the Rockies" Zondag 16.30 uur; „The adventures of Tom Sawyer" Zondag 18.30 uur

VREDENBERG: Bokswedstrijden Zaterdag 20.00 uur.

RIFSTADION: Baseball competitiewedstrijd Pepsi Cola — Lucky Strike Zondag 10 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 10 Februari 18 uur af tot Zondag 11 Februari 18 uur waargenomen door de gouvernements-geneeskundige M. Taytelbaum, arts, Pietermaai 6-A, tel. 1750.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Wilhelmina**, Hendrikplein 7, tel. 2380 en **Botica Americana**, Bredestraat 157 (O.), tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: **J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).**

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: **Zuster Mestroom**, Marktstraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Zaterdag: 17.30 Muziek voor de jeugd; 17.50 Uitzending voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „Jij en ik en de radio"; 22.00 Korte schets; 22.10 Noord Atlantica; 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 9.00 R.K. Kerkdienst vanuit de Pro-Cathedrale kerk; 10.00 Zondagmorgenmelodie; 10.45 J. v.d. Walle houdt een causerie over West-Indische muziek; 11.30 Protestantse morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Yehudi Menuhin; 13.00 Sluiting; 18.30 Voor de Protestantse jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Spreekt met Vlaanderen"; 20.10 Caraibisch overzicht; 20.20 „De stem van Amerika"; 21.20 Culturele curiosa; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Rubriek voor de Vrouw; 19.30 Populaire Orkestwerken; 20.00 Nieuws; 20.05 Muziek van de Arubaanse musicus Rufu Wever; 20.20 Cabaretprogramma; 20.50 Persoverzicht; 21.06 Gram. muz.; 21.13 Avondgebed; 21.16 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 19.00 Nieuws; 19.20 Artistiek Dagboek; 19.30 Concertgebouw-orkest; 20.30 Caraibisch Commentaar; 20.40 „Het Stradiva-sextet"; 21.00 Liturgische Avondoverdenking; 21.30 Sportreportage; 21.56 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Zaterdag 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Maandagcent-actie; 17.15 Voor de jarigen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 „Hit Parade"; 19.30 Plantenpraatje; 19.45 Dansmuziek; 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 7.00 Zondagochtend Cabaret; 8.15 „The Lutheran hour"; 8.45 Klassiek Concert; 9.30 Morgenwijding; 10.00 Passacaglia in c van Bach; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12.00 Sluiting; 15.00 Hindostaanse Vereniging Bharat Rosnhie; 15.30 Voor Jarige Hindostani; 16.00 The voice of America; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 „The Lutheran hour"; 17.15 Naar bed; 17.25 Nieuws Gramofoonplaatjes; 17.45 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Lutherse Kerkdienst; 19.00 Nieuws; 19.20 Opera Carmen van G. Bizet; 21.00 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Weekend wacht: 10 Febr. (18.30) — 12 Febr. (7.30): J. Kokshoorn, tel. 2038; b.g.g. tel. 2400.

Personeel Afdeling:
10 en 11 Febr.: M. B. Lansink, Hot. NP, tel. 2351—2141; b.g.g. tel. 2400—2843—4.

Materialen Afdeling:
10 en 11 Febr.: J. F. Beyleveldt, N.P. 49-A, tel. 2027.

Geneeskundige Dienst:
10 Febr. (12.30) — 12 Febr. (7.30): Ansingh, tel. 2697; b.g.g. tel. 2409.

C.S.M.

Rederij:
10 Febr.: A. de Troye, tel. 2694.
11 Febr.: J. W. H. Zimmerman, tel. 2

Scheepsagentschap:
10 Febr.: 08.00 — 18.00 uur kantoor, 2458—2551.
10 en 11 Febr. 18.00 — 08.00 uur G van Leeuwen, tel. 2174.
11 en 12 Febr. 08.00 — 08.00 uur A. mink, tel. 2288.

Dok Afdeling:
10 en 11 Febr.: J. Kraan, tel. 2839.

Bioscoop: Zaterdag: „The third m Zondag: „So young, so bad".

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine h bij: Pelayo Jansen — Sta Rosa; Pablo derick — Salinja; C. Winkel & Zonen — Canario; Mevr. v.d. Mark — Cas Chiq Ellis & Dania — Molenplein; E. M. de J — Mundo Nobo; J. P. Bakhuis — Berg fena; Dario Cardoze — Hendrikplein en Ruyterkade Pomp — De Ruyterplein.

Ons feuilleton

en één

27.

De detective had niets gezegd, maar toen Temple het briefje openvouwde om het te lezen kwam hij een stap dichterbij. Hij zag, hoe het gelaat van de kapitein overtogen werd door een vuurrode blos en met een diep gegrom en een vlugge beweging slingerde Temple het stukje papier in het haardvuur.

„Verwenste onzin —"

Zo vlug als een kat sprong Gateway naar voren en redde het vel papier. Zorgvuldig vouwde hij het open en streek het glad met zijn slanke vingers. Ook hij las het door en een diepe rimpel verscheen tussen zijn wenkbrauwen. Hij sloeg de ogen op en keek de kapitein vragend aan. Hij had gelezen:

„Temple, wiens reusachtige nieuwsgierigheid op roof is uitgegaan, doorvorst mijn door inspiratie ingegeven regelen! Een koddige gebeurtenis, voorwaar! Deze zeer ingewikkelde situatie heeft zekere personen verbitterd en vijandschap verwekt. Onderzoek het inwendige. Hoogst opvoedkundig."

En dat was alles. Of liever, dat was alles, hetgeen Savoy aan het papier had toevertrouwd. Uit Savoys mond klonken nog enkele andere woorden. Ongemerkt was hij, gehuld in een wijde rode kamerjas, in de ingang van de kamer verschenen.

„En bent u niet aan het vorsen gegaan, kapitein Temple?" vroeg hij glimlachend. „Ook ditmaal had ik gelijk, niet waar? Goede nacht!"

En ze geruisloos als een geest verdween hij in de donkere gang.

„Moet ik dat beschouwen als een plagerijtje?" vroeg Gateway. „Zitten jullie elkaar voortdurend dwars en wist die man, dat u dat briefje zoudt lezen, als hij er vreselijk geheimzinnig deed?"

Temple ademde diep, nadat hij een antwoord gaf. En op wonderlijke toon zeide hij toen: „Ik zou wel eens willen weten, welk deel van die man een duivel en welk deel een dwaas is!"

„Oh, Paul Savoy is niet gek", verzekerde Gateway hem. „Hoeveel percentage duivel er in hem is, durf ik echter niet te zeggen. Maar wat zou hij bedoelen met „doorzoek het inwendige"? Of bedoelt hij helemaal niets?"

Temple staarde even voor zich uit

„De krankzinnige kerel verkondigt de idiote stelling, dat in de werkplaats van de geest het antwoord ligt op alle raadselen en dat de grote kunst is dat antwoord te kunnen lezen. Als ik me wel eens afvraag of die man gek is, heb ik daar redenen genoeg voor. Uren lang sluit hij zich op in zijn kamer, die hij helemaal behangen heeft met donkerblauwe gordijnen en waar hij uren lang zit te staren in een saffier—"

Gatewa's belangstelling was gewekt Temple was bereid hem alles te vertellen, wat hij wist. Zij schoven hun stoelen wat dichter bij het haardvuur en Temple dempte zijn stem tot een zacht gefluister.

DE DERDE GRAAD.

Er zijn ogenblikken, dat de meest doodgewone handeling een noodlottige betekenis krijgt. Toen Gateway zijn horloge uit zijn vestzak rukte, besefte Kapitein Temple heel goed, dat Gateway zich niet even rekenschap van de tijd wilde geven als iemand, die aanstalten maakt om naar bed te gaan. Hoewel Gateway een buitengewoon vermoeiende dag achter de rug had en zijn horloge hem er van verwittigde, dat het reeds twee uur in de nacht was, sprak zijn handeling zo duidelijk van een vastberaden wil om iets te bereiken, dat het niet anders kon, of de detective moest een bepaald plan gemaakt hebben en de tijd gekomen achten, om dat ten uitvoer te brengen.

Temple keek hem onderzoekend aan.

„Wat scheelt er aan, Gateway?" vroeg hij.

Gateway stond op en liet zijn horloge in zijn zak glijden, na eerst een venijnige draai aan het knopje te hebben gegeven.

„Ik heb dit zaakje in mijn zak, Temple. Het heeft niets meer te betekenen."

„Wat?" riep Temple verwonderd uit en sprong met van opwinding glinsterende ogen uit zijn stoel overeind.

„Het is op het ogenblik het spookuur", ging Gateway voort. „Vroeger beweerde men, dat dit altijd om middernacht het geval was, maar tegenwoordig is het tussen twee en drie uur in de nacht. De menselijke vitaliteit heeft dan haar laagste punt bereikt; moed bezit hij helemaal niet meer. Als je ooit van plan mocht zijn om iemands wil te breken, neem hem dan onder handen tussen twee en drie uur in de nacht."

„Andregg?" vroeg Kapitein Temple. „Bedoel je Andregg?"

„Binnen een uur", zeide Gateway zó overtuigd, dat alle twijfel bij Temple wel moest verdwijnen", of in elk geval, voordat de rest van ons gezelschap gaat genieten van hun ham en eieren, zal ik dit hele zaakje aan kant hebben en klaar zijn om naar de stad terug te keren."

„Heb je het oog op Andregg?" bleef Kapitein Temple aanhouden.

„Ja — Andregg is de dader, zonder een zweem van twijfel. En nu die snuiter ligt te slapen, zal ik hem eens aan de tand gaan voelen. Ik ga hem met grof geschut te lijf en zal hem de waarheid met zoveel snelheid ontfutselen, dat het hem voor de ogen zal duizelen."

„Maar weet je wel zeker, dat hij het gedaan heeft?" vroeg Temple. Hij zelf scheen steeds overtuigd geweest te zijn van Andreggs schuld, doch nu hij Gateway aanstalte zag maken om handelend op te treden in overeenstemming met zijn theorie, scheen hij meerdere zekerheid te willen hebben. „Ik weet wel, dat alles in zijn richting schijnt te wijzen, maar —"

Gateway porde met de top van zijn dikke wijsvinger in de palm van zijn linkerhand.

„Achter elke menselijke handeling", verklaarde hij met beslistheid, „zoekt een verstandig mens naar twee dingen, te weten: het motief en de gelegenheid. Als je die twee dingen te pakken hebt ben je een heel eind op de goede weg. (Wat je me allemaal van Paul Savoy verteld hebt, is natuur gekkenwerk. Die kerel is niet goed wijs en het zou me niets verwonderen, als hij een brok dichter bleek te zijn.)

Laten we nu eerst eens kijken naar het motief: met een huis vol edelstenen, een millioen dollar aan bankpapier en nog meer waardevolle voorwerpen, behoef je niet in een kristallen bol te gaan zitten staren om te weten, wat het motief geweest is."

„Roof natuurlijk. Dat wisten wij allang. Maar hebzucht en verlangen naar rijkdom is een normale menselijke kwaal, die niet slechts bij een enkeling te constateren valt."

„Het volgende is de gelegenheid", ging Gateway voort, zonder zich ook maar iets aan te trekken van Temple's woorden.

„Wie heeft de beste kans gehad? Wie kende Parks het best? Wie wist naar alle waarschijnlijkheid allang van te voren dat Parks van plan was een massa geld mee te brengen? Wie had de gelegenheid om lang van te voren, toen hij nog maar alleen hier in huis was, alles voor te bereiden en zijn plannen in alle bijzonderheden uit te werken? Je zult moeten toegeven, dat al die vragen beantwoord moeten worden met de na Andregg. En dat is voor mij doende om handelend op te den. En dan zijn daar nog die dere dingen. Wat heeft Andr van de vloer opgeraapt naast lichaam van Parks? Wat heeft met de pook gedaan? Wat b nen de gereedschappen, die in zijn valies heeft gevonden

„Ja, ik begrijp natuurlijk goed, dat er redenen te over om hem te verdenken, maar zie niet —"

Natuurlijk niet! Maar ik Dat is mijn vak — verder dan ieder ander! En als je eens wilt gaan, zal alles je delijk worden. Ja, jij ook — kan geen kwaad tegenover man de absolute meerderheid hebben."

Deze opmerking was geri tot Sergeant Tom Blout, die beiden tijdelijk was vergeten al langer dan een uur rustig een van die diepe stoelen had gen sluimeren. Nu sprong echter vlug overeind en st slaperig met zijn ogen te knij ren.

„Niet, dat wij bang behoe te zijn voor handtastelijkhede voegde Gateway er aan „Maar het gaat hier om een moreel effect, als je begrijpt, ik bedoel."